

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

PSANÉ TEXTY PROSTĚSDĚLOVACÍHO FUNKČNÍHO STYLU NA INTERNETU

Vedoucí práce: doc. PaedDr. Bohumila Junková, CSc.

Autorka práce: Veronika Marková

Studijní obory: Český jazyk se zaměřením na vzdělání

Německý jazyk se zaměřením na vzdělání

Ročník: 3.

2013

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

Třeboň, dne 25. dubna 2013

.....

Veronika Marková

PODĚKOVÁNÍ

Na tomto místě bych ráda poděkovala doc. PaedDr. Bohumile Junkové, CSc., za cenné rady, připomínky, laskavý přístup a přínosné konzultace při vedení mé bakalářské práce.

ANOTACE

Bakalářská práce zkoumá současný jazyk psaných textů v názorovém fóru zpravodajského serveru Novinky.cz. Cílem práce bylo zjistit, v čem se spontánní psané nepřipravené komunikáty shodují s komunikáty primárně mluvenými a připomenout rysy psanosti, jež si zachovávají. Práce je rozdělena do dvou částí - teoretické a praktické. V teoretické části jsem se zabývala vymezením spisovné češtiny a postojem jazykovědců k její funkci ve společnosti. Dále jsem se věnovala vlivu stylových faktorů na vznik psaného či mluveného komunikátu. Na základě prostudované odborné literatury srovnávám komunikáty mluvené s komunikáty psanými a charakterizuji vlastnosti monologické a dialogické řeči. Velkou pozornost jsem věnovala mluvené a psané češtině v médiích, tj. v rozhlase, televizi a na internetu. Poslední část teoretické kapitoly pojednává o vzniku internetu a rozdělení elektronické komunikace. V praktické části jsem se zaměřila na jazykový rozbor diskusních příspěvků z hlediska fonetiky, morfologie, lexikologie a syntaxe. V jednotlivých jazykových rovinách demonstruji pronikání hovorové češtiny, obecné češtiny a nářečních variant do psaných komunikátů na internetu. Práce se týká také způsobu komunikace mezi diskutujícími a tématu diskusních příspěvků. V závěrečné části upozorňuji na rysy psanosti, které si tyto komunikáty ponechávají.

ANNOTATION

The bachelor thesis examines the current language of the written texts in the opinion forum of the news server Novinky.cz. The aim was to find out the concordance between spontaneous unprepared written communiqué and primarily spoken communiqué and to recall features of written text which are retained by spontaneous unprepared written communiqué. The work is divided into two parts - theoretical and practical. In the theoretical part, I dealt with the definition of Standard Czech and linguists' attitude to its function in society. Then, I was interested in the influence of stylistic factors on the development of written and spoken communiqués. Studied technical literature I compared the communiqué spoken to the written one and I characterized the properties of monologic and dialogic speech. Great attention was devoted to the spoken and written language in the media, i.e. radio, television and the Internet. The last part of the theoretical chapter discusses the emergence of the Internet and division of electronic communication. In the practical part, I focused on language analysis of contributions to the discussions in terms of phonetics, morphology, lexicology and syntax. I demonstrated the penetration of colloquial Czech, Common Czech and dialectal variants in written utterances on the Internet in each language level. The work also relates to the method of communication between the debaters and the topic of discussion posts. In the final part, I pointed to features of written form which these communiqués preserved.

Obsah

1 Úvod.....	8
2 Teoretická část	10
2.1 Spisovná čeština	10
2.2 Styl a stylové faktory	11
2.3 Rozdílnost mezi stylovou sférou komunikátů mluvených a psaných	13
2.4 Druhy projevů mluvených a jejich sloh	16
2.5 Současná mluvená a psaná čeština	17
2.6 Elektronická komunikace.....	20
2.6.1 Internet	21
2.6.2 Netiketa	22
2.6.3 Druhy elektronické komunikace	22
2.6.4 Jazyk elektronické komunikace	23
3 Empirická část.....	25
3.1 Postup při získávání dat	25
3.2 Způsob komunikace	26
3.3 Hláskosloví a grafematika.....	27
3.4 Hláskosloví a tvarosloví.....	30
3.5 Tvarosloví	34
3.6 Lexikum	39
3.7 Grafické prostředky.....	58
3.8 Syntax.....	60
3.9 Téma.....	65
4 Závěr	67
5 Seznam použité literatury	69
5.1 Odborná literatura:	69
5.2 Časopisy:.....	70

5.3 Slovníky:	71
5.4 Internetové prameny	71
6 Seznam tabulek	73
7 Přílohy.....	74
7.1 Článek k diskusi	74
7.2 Diskuse.....	74

1 Úvod

Vznik nového technického média nazvaného internet ovlivňuje lidský život v kladném i záporném smyslu. Internet je vlastně komunikační síť, která navzájem propojuje počítače na celém světě. Tento prostředek umožňuje rychlou komunikaci na velké vzdálenosti bez přímé účasti komunikantů. Za hlavní výhodu internetu považují to, že nám v mnoha ohledech ulehčuje práci. Můžeme pracovat kdykoli během dne a snáze se dostáváme k těžko dostupným informacím. Člověk může pracovat v pohodlí svého domova a neplýtvá časem při cestě do zaměstnání. Nevýhodou internetu je přesytení informacemi, které způsobuje, že lidé mají potíže rozlišovat nepodstatné informace od podstatných. Používání internetu může vést ke zhoršení schopnosti tvořit a samostatně uvažovat.

Obdobné klady a zápory se týkají i jazyka a jeho zkoumání. Sběr materiálů lingvistům ulehčuje korpusové médium, které je zprostředkováno internetem. K záporným vlivům internetu bych zařadila pokles knižní vzdělanosti a nedodržování pravopisu u mladé generace. Tvorba klasicky psaných textů stále ubývá. S tradičním zasíláním pohlednic, blahopřání či přání k Velikonocům a Vánocům se setkáváme už jen zřídka. Lidé klasicky psanou komunikaci nahradili používáním e-mailů, mobilních telefonů, sociálních sítí, chatu, diskusních fór a dalších internetových serverů.

Podnětem k vytvoření bakalářské práce na toto téma mi byl článek Jany Hoffmannové v časopise Český jazyk a literatura s názvem „Různé podoby současné komunikace: mezi mluveností a psaností“. Autorka poukazuje na změnu postavení psaných textů, ke které dochází vlivem expanze elektronické komunikace. Psané texty elektronické komunikace se svými parametry přibližují nepřipraveným projevům mluveným. Autorka upozorňuje na to, že je důležité sledovat pohyb těchto psaných textů mezi psaností a mluveností.

V bakalářské práci se zabývám rozbořem psaných komunikátů v názorovém fóru zpravodajského serveru Novinky.cz. Jako materiál mi sloužily příspěvky čtenářů, kteří reagovali na články s kriminální tematikou. Součástí práce je praktická a teoretická část. V teoretické části se zabývám vymezením spisovné češtiny a postojem jazykovědců k její funkci ve společnosti. Dále se věnuji vlivu stylových faktorů na vznik psaného či mluveného komunikátu. Na základě prostudované odborné literatury srovnávám komunikáty mluvené s komunikáty psanými a charakterizuji vlastnosti monologické a

dialogické řeči. Velkou pozornost věnuji mluvené a psané češtině v médiích, tj. v rozhlase, televizi a na internetu. Poslední část teoretické kapitoly pojednává o vzniku internetu a rozdělení elektronické komunikace. V praktické části jsem se zaměřila na jazykový rozbor diskusních příspěvků z hlediska fonetiky, morfologie, lexikologie a syntaxe. V jednotlivých jazykových rovinách demonstruji pronikání hovorové češtiny, obecné češtiny a nářečních variant do psaných komunikátů na internetu. Práce se týká také způsobu komunikace mezi diskutujícími a tématu diskusních příspěvků. V závěrečné části upozorňuji na rysy psanosti, které si tyto komunikáty ponechávají.

2 Teoretická část

2.1 Spisovná čeština

Pro vymezení spisovné češtiny se vrátím do doby národního obrození a k myšlenkám jazykovědce Josefa Jungmanna. V době národního obrození bylo hlavním cílem jazykovědců (obrozenců) pozvednout český jazyk opět na úroveň jazyka vzdělavců a motivovat obyvatelstvo k vlastenectví. Základem pro znovuoobnovení spisovné češtiny se tehdy stala humanistická veleslavínská čeština. Představovala jazyk s bohatou slovní zásobou a byla vnímána stylově vyšší než barokní čeština.

Podle Josefa Jungmanna by spisovná čeština měla být jednotná a závazná, aby se národní společenství sjednotilo a aby nepanovala anarchie. Staví do protikladu běžnou komunikaci jednotlivce a spisovnou oficiální komunikaci veřejnou v psané formě. Přesně to vyjádřil slovy: „Mluv sobě každý doma, jak umí, ale písemního jazyka, kterýž jest právo a jmění celého národu, jednotník dotýkati varuj se.“ (Křístek, 1973, s. 170)

Chloupek v Současné české stylistice vymezuje spisovný jazyk takto: „Spisovný jazyk je nejdůležitější útvar národního jazyka. Užívá se ho při sledování vyššího komunikačního cíle, jehož je markantním signálem. Jako jediný z útvarů má funkci národně reprezentativní. Sami občané v něm spatřují kulturně-politickou hodnotu, kterou i hájí, jakkoli často jej třeba v běžné řečové praxi opouštějí. Nejvyšší stádium cílevědomého normotvorného procesu a vědecky podložených aktivit představuje kodifikace. Kodifikace je společensky závazné institucionalizované stanovení uzlových prvků spisovné jazykové normy v soudobých slovnících, mluvnících a dalších příručkách. Uzákoněním (kodifikací) se zaujímá stanovisko k jazykovým jevům, které by mohly uživatelům spisovného jazyka činit potíže. V praxi se za spisovný považuje jazyk těch uživatelů, kteří se vědomě snaží o spisovný projev kultivovaný po všech stránkách. Hovorovou češtinu považuje za soubor prostředků náležící široce chápanému komplexu spisovné češtiny.“ (Chloupek, 2003, s. 45-49)

Problematicke spisovné češtiny se v časopise Český jazyk a literatura věnovala Jana Svobodová. Svobodová (2011/2012, s. 111-116) vysvětluje, že spisovná čeština má mezi bohemisty svoje příznivce a odpůrce. Častým tématem sporů mezi bohemisty

je, zda čeština ještě má funkci spojovat české národní společenství, nebo by měla být nahrazena obecnou češtinou. K hlavním argumentům odpůrců spisovné češtiny patří, že je nedostatečně funkční a nepoužitelná ve vztahu k některým komunikačním tématům. Podle nich se neustále prohlubuje propast mezi každodenní běžnou češtinou a nepřirozenou češtinou komunikace oficiální a veřejné. Řešení vidí ve sblížení spisovné češtiny s obecnou češtinou. Mnozí požadují, aby kodifikace vycházela zásadně z korpusových dat a opírala se o mluvený projev. Příznivci spisovného jazyka se shodují na tom, že současná spisovná čeština je jednotný jazyk psané komunikace a oficiální veřejné komunikace mluvené. Podle nich má spisovná čeština funkci integrovat a reprezentovat. Chápe se jako kulturní jev a není na škodu, že je třeba osvojit si ji učením.

2.2 Styl a stylové faktory

V této části práce vysvětlím, jaký mají externí neboli mimojazykové faktory vliv na vznik psaného či mluveného komunikátu. V odborné literatuře tyto faktory nazýváme stylové faktory a nebo slohotvorní činitelé. Než se začnu věnovat jednotlivým faktorům, objasním pojem „styl.“ Definice stylu existuje v jazykovědné literatuře velké množství. M. Jelínek v Příruční mluvnici češtiny přihlíží při definici stylu k výběrovému a spojovacímu slohotvornému procesu. Styl pak definuje jako „výsledek výběru jazykových prostředků z množin prostředků konkurenčních“ (Jelínek, 1995, s. 701). Výsledný styl komunikátu je pak ovlivněn působením objektivních a subjektivních faktorů. B. Havránek definuje styl jako „výběr jazykových prostředků v daných jazykových projevech jak podle jejich konkrétního cíle, formy a situace, tak podle individuálního zaměření pisatele“ (Havránek, 1963, s. 77).

Komunikace je ovlivněna na jedné straně autorem a na druhé straně adresátem. Autor má určitý intelekt, komunikační schopnosti, odborné vzdělání, zájmy a další individuální vlastnosti. Při výběru a spojování (uspořádání) jazykových prostředků autor zohledňuje osobu adresáta a jeho schopnosti. Výsledný komunikát je ovlivněn funkcí a cílem dorozumívání a mnoha dalšími vlivy. Eva Minářová (2008, s. 78-90) tyto vlivy dělí na objektivní a subjektivní stylové faktory. Mezi objektivní faktory Minářová řadí základní funkci komunikátu, užitou formu komunikátu, kód jazykové komunikace, ráz komunikátu, místo a čas komunikace, adresáty, míru spontánnosti a připravenosti komunikace, téma a jeho uchopení.

V této části se zaměřím na charakteristiku jednotlivých objektivních stylotvorných faktorů podle E. Minářové (2008, s. 78-87). Funkce komunikátu je ve stylistice považována za nejdůležitější stylotvorný faktor. Protože jazyk slouží především ke komunikaci mezi lidmi, mluvíme o jeho prvotní funkci sdělné (dorozumívací). K té se pak může přidružovat funkce odborněsdělná a vzdělávací, direktivní, operativní, persvazivní neboli přesvědčovací a funkce estetickysdělná. Užitou formou komunikátu se rozumí rozdíly mezi formou mluvenou a psanou. Této problematice se budu podrobněji věnovat samostatně v kapitole 2.3. Kódem komunikace prvotně myslíme komunikaci verbální, neverbální nebo smíšenou. Pokud je kódem verbální jazyk, rozlišujeme jeho realizaci v mluvené a psané podobě. Produktor volí prostředky z útvarů a poloútvárů národního jazyka. Ráz komunikátu je ovlivněn komunikační situací a různými objektivními okolnostmi. Důležitým aspektem je, zda se jedná o situaci soukromou či veřejnou. Komunikát pak může mít ráz oficiální, polooficiální nebo neoficiální. Oficiálnost je spojena se slavnostními okamžiky života. Při veřejných oficiálních situacích používáme spisovné vyjadřovací prostředky a snažíme se o aktualizaci a nevšednost vyjádření. Na výsledný styl komunikátu má vliv i místo a čas komunikace. Mluvíme o prostředí soukromém a veřejném, známém a neznámém, prostředí sociálním a také fyzikálním. Fyzikálním prostředím chápeme jeho příznivé či nepříznivé působení na produktora. Nepříznivé elementy jsou například chlad, hluk, stísněnost, nedostatek světla atd. Řadíme sem i proxemiku (vzdálenost mezi komunikanty) a čas vymezený ke komunikaci. V neposlední řadě autora ovlivňuje adresát či větší množství adresátů. Rozlišujeme komunikaci s přímým nebo nepřímým kontaktem s adresátem. Nepřímým kontaktem se rozumí klasicky psaná nebo elektronická komunikace. Dále odlišujeme komunikaci se známým a neznámým adresátem, která se liší mírou otevřenosti a rozvinutosti. Velký vliv má na projev počet adresátů a znalost charakteru adresátů. Pokud známe charakter adresátů, měli bychom tomu jako mluvčí přizpůsobit tematiku a složitost svého projevu. Míra spontánnosti a připravenosti souvisí především s charakterem komunikace. Ve veřejné komunikaci se častěji setkáváme s předem připravenými projevy. Opak tvoří komunikáty s neoficiálním nebo polooficiálním rázem, kde dochází k nepromyšlenému výběru výraziva a syntaktické stránky jazyka. Poslední faktor tvoří téma a jeho uchopení. Autor stylizuje svůj projev podle společenské závažnosti daného tématu.

Slohotvornými faktory se zabýval i M. Jelínek v Příruční mluvnici češtiny (1995, s. 707-719). Rozlišuje objektivní (mimopersonální) a subjektivní (personální)

slohotvorné faktory. K jednotlivým objektivním slohotvorným faktorům přiřazuje objektivní styly, ke kterým dospívá zobecňováním. Na rozdíl od Minářové řadí Jelínek k objektivním faktorům podmínky pro monolog a situaci dialogickou. V dialogu mluvčí používá mimiku, gestikulaci a kontaktní prostředky. K úspěšnému dialogu vede přiměřeně zvolená délka jednotlivých replik a respektování předem zvolené tematiky. Dále do stylových faktorů Jelínek zařazuje komunikační prostředí. Klade do protikladu prostředí familiérní a oficiální. Od toho odvozuje pojmy oficiální a familiérní styl. V oficiálním stylu je patrná snaha dodržování spisovné normy, užívání knižních slov, řečnických tropů a figur. Ve familiérním prostředí dochází k odchýlení od spisovné normy. Při charakteristice komunikační funkce staví Jelínek do opozice funkci věcně informativní a funkci estetickou. Pokud má autor estetický záměr, koncentruje se na to, jakým způsobem obsah vyjadřuje. Jako poslední faktor Jelínek jmenuje vyvázanost z komunikační situace. Patří sem promluvy, které nejsou situačně ani funkčně zakotvené. Jako příklad uvádí samomluvy a umělecké texty.

Na styl komunikátu mají vliv stálé a měnící se vlastnosti autora, které v odborné literatuře nazýváme subjektivní stylové faktory. Minářová (2008, s. 87-88) sem řadí např. intelektuální a rozumovou vyspělost autora, dosavadní zkušenosti a kulturní rozhled. Svou roli zde hraje také sociální původ, pohlaví, věk autora, povaha a emocionální založení. K subjektivním faktorům řadíme i momentální psychický a fyzický stav. Jedná se skutečně o širokou škálu faktorů.

2.3 Rozdílnost mezi stylovou sférou komunikátů mluvených a psaných

Rozdíl mezi mluveným a psaným jazykem je někdy vysvětlován tak, že se rozlišují dva jazyky. Jindy je naopak samostatná existence těchto forem popírána. V lingvistice můžeme rozlišit fonocentrický a proti němu stojící autonomní přístup. Fonocentrismus vysvětluje psaní jako druhotné a odvozené od primárního systému mluveného jazyka. Mezi zastánce tohoto přístupu patří Ferdinand de Saussure. Písmo charakterizuje Saussure následovně: „A tak třebaže je písmo samo o sobě vnitřnímu systému jazyka cizí, nelze abstrahovat od postupu, jímž je jazyk nepřetržitě reprezentován. Užitečnost, nedostatky a úskalí písma je třeba znát.“ (1989, s. 44) Naopak proti fonocentrismu se postavil Jacques Derrida, který upřednostňoval studium

písma a psaní. Rozumnější bude pojímat mluvení a psaní tak, jako to vysvětluje Čmejrková: „Mluvení a psaní jsou dva rovnocenné systémy. Vztah obou existenčních modelů lze chápat tak, že jsou oba manifestacemi společného kódu ... “ (Čmejrková, 2011, s. 32)

V této části budu charakterizovat rozdíly mezi oběma podobami jazyka podle „Současné stylistiky“. Minářová (2008, s. 80-82) zde srovnává mluvené komunikáty (nezprostředkované komunikační technikou) s psanými komunikáty. Mluveným komunikátům přisuzuje spíše spontánnost a závislost na komunikační situaci. Monolog může postupně přejít v dialog. Pro mluvené komunikáty je typická spíše neformálnost, subjektivita a emocionalita. Tyto komunikáty jsou oproti psaným dynamičtější a konkrétnější, protože autor udržuje s posluchačem přímý kontakt.

Vedle prostředků jazykových mají v mluvených komunikátech významnou funkci prostředky paralingvální. Do této skupiny se řadí jednak zvukové prostředky: tempo projevu, síla a výška hlasu, dynamičnost a intonace. Nedílnou součástí mluvených projevů tvoří prostředky extralingvální, zvláště mimika a gestikulace. Tyto prostředky slouží k vyjádření emocí a postoje mluvčího k obsahu komunikace a vztahu k adresátovi.

V mluvených komunikátech převládají hovorové prostředky nad knižními. Pozorovat můžeme tendenci k nespisovnosti, kterou ale nelze vztahovat na všechny projevy, protože se stylová podoba odvíjí od rázu komunikátu. Podle M. Jelínka (1995, s. 708) dochází v nepřipraveném mluveném projevu k časové tísní, která nutí mluvčího k rychlému výběru lexika i k rychlé volbě syntaktických a textových schémat.

V psaných projevech, kdy se nejedná o soukromá sdělení, dodržujeme jazykové a stylové normy a respektujeme kodifikaci. Psané komunikáty vykazují z větší části vyjadřování intelektualizované a neutrální. V lexikální a gramatické rovině se mohou objevovat prostředky knižnosti. Pro syntax je charakteristické užívání polovětných konstrukcí přívlastkových a přístavkových. Neplatí to však obecně pro komunikáty každé stylové sféry. (Minářová, 2008, s. 82)

Zvukové prostředky bývají nahrazovány grafickými možnostmi psaného komunikátu. Patří sem volba jiného typu písma, užití majuskulí místo běžných malých písmen, proložení či ztučnění písma, použití výrazných barev písma či různé druhy podržení písma. (Jelínek, 1995, s. 708)

Rysy připisované v lingvistických analýzách psanému a mluvenému textu shrnula J. Hoffmanová (2011, s. 35) v tabulce č. 1.

Tab. č. 1 Rysy mluvených a psaných textů

Psaný text	Mluvený text
připravenost, plánovitost, formálnost	nepřipravenost, spontánnost, neformálnost
dominantní orientace na obsah	orientace na pragmatické složky komunikace
složitější tematika	jednodušší tematika
dekontextualizace	kontextualizace
statičnost	dynamičnost
retrospektivní zaměření	prospektivní zaměření
integration	involvement
abstraktnost, racionálnost, analytičnost, logičnost	konkrétnost, subjektivnost, emotivnost
organizovanost, uspořádanost	neorganizovanost, neuspořádanost
komplexnost	fragmentárnost
explicitnost	implicitnost
určitost	neurčitost
komplexnější syntaktické struktury (subordinace atd.)	koordinace, juxtapozice, eliptičnost, neúplná realizace syntaktických konstrukcí
kondenzace, nominalizace, pasivum	opakování, korektury a rektifikace, návraty, frekvence deiktik, osobních a ukazovacích zájmen, vycpávkových výrazů a členících signálů
interpunkce	prajazykové a mimojazykové prostředky
spisovnost	nepisovnost

Čmejrková (2011, s. 34-35) dekontextualizaci přisuzuje psané kultuře, kde se dorozumíváme slovy, která musí obsahovat veškerý význam tak, aby bez znalosti kontextu došlo ke správnému porozumění. Kontextualizace je typická pro orální kulturu v prostředí rodiny a skupin, kde k spontánnímu předávání znalostí dochází pomocí slov a paralingválních prostředků. Mluvčí a posluchač znají vnější kontext. Sémantická neurčitost mluveného textu je podle Čmejrkové dána spontánností ze strany mluvčího a

schopnostmi posluchače.

Čmejrková (2011, s. 35) dále vysvětluje, že termín *involvement* se užívá pro osobní zaangažovanost autora, osobní vklad, který je opakem osobní distance, pro vztah k tématu a příjemci, včetně apelu na něj, pro zpětnovazebnost, empatičnost a emoce. Naproti tomu *integration* psaného textu se užívá pro kompaktnost a soustředěnou vypracovanost.

Čmejrková však upozorňuje, že výše uvedené rysy nemůžeme všeobecně přiřazovat všem mluveným a na druhé straně všem psaným textům. Jak mluvené texty, tak psané texty jsou totiž velmi různorodé, a proto v mluvených textech můžeme nacházet rysy textů psaných a naopak.

2.4 Druhy projevů mluvených a jejich sloh

V této kapitole se zaměřím na charakteristiku monologické a dialogické řeči podle Josefa Bečky. (1992, s. 23-30) Primární formou mluvené řeči je dialogická řeč v komunikaci neveřejné, soukromé. Její realizací je rozhovor. Je to řečová interakce, tj. střídání mluvené akce nejméně mezi dvěma účastníky. Pokud mezi sebou komunikují lidé sobě blízcí a důvěrně známí, členové rodiny a důvěrní přátelé, mísí do rozhovoru nespisovné prvky. Jazyk spisovný v celé své bohatosti je projevem oficiálního vztahu mezi partnery rozhovoru. Je omezen na rozhovor s osobou vysoce postavenou a věkem vzdálenou druhému partnerovi.

Monologická řeč je charakteristická pro projevy veřejné nebo poloveřejné. Rozlišují se projevy mluvené spatra a projevy předem připravené písemně.

Mluvčí používá usměrněný projev spatra, pokud chce, aby posluchači na jeho slova reagovali. K tomuto typu projevu řadíme diskusi a debatu. Diskuse probíhá na oficiálnější téma v okruhu většího počtu účastníků. Debata je útvar méně oficiální a témata jsou zpravidla méně závažná. Mohou se týkat dokonce i osobních životních problémů. Počet účastníků je menší a může probíhat i mezi dvěma osobami.

Mluvené projevy spatra vznikají bez zvláštní předchozí přípravy. Jedná se především o situace ze společenského života. Dále se s těmito projevy setkáváme např. v reportážích sportovního charakteru, v rozhlasovém vysílání atd.

Monologická řeč předem připravená je projevem stylu odborného nebo publicistického, popř. jednacího. Nemá tedy ráz spontánní řeči mluvené. Jedná se o projevy veřejné. Podoba těchto projevů závisí na míře přípravy a způsobu přednesu.

2.5 Současná mluvená a psaná čeština

Většina z nás občas sleduje televizní vysílání nebo poslouchá rozhlas. Právě tato klasická média by měla dodržovat spisovnou normu a sloužit veřejnosti jako vzor správného vyjadřování. Ve skutečnosti ale mnozí uživatelé, kteří věnují jazyku péči, přisuzují médiím negativní vliv na vývoj jazyka. Kriticky hodnotí tvarové a stylové nedostatky, časté používání vycpávkových slov a pauz, nesprávnou výslovnost a další prohřešky vůči normě. Můžeme si toho všimnout například v diskusních pořadech, v rozhovorech se známými osobnostmi a talk show. V talk show moderátor klade hostovi otázky, na které se host předem nijak nepřipravil a musí na ně rychle reagovat. Právě díky nedostatku času vznikají stylisticky nedokonalé projevy, které mají diváky a posluchače upoutat. V reklamě má jazyk sloužit k přesvědčení vnímatele. Autoři reklam se prostřednictvím jazyka snaží navodit přátelskou atmosféru, aby vnímatele získali pro své záměry. Rysy mluvenosti pronikají i do časopisů, kde si jich všimneme např. v interview s osobnostmi showbyznysu.

Ještě větší pozornost budí v současnosti jazyk používaný v elektronické komunikaci. Můžeme si toho povšimnout, když píšeme e-maily, blogujeme, chatujeme, skypujeme, píšeme na facebooku, přispíváme do internetové diskuse nebo píšeme SMS. Komunikáty vzniklé prostřednictvím mobilu a internetu porušují normy psanosti. Nejčastějším prohřeškem vůči normě psaných komunikátů je nedodržování interpunkce, mezer mezi slovy, psaní velkých písmen atd. Čeština na internetu bývá plná rysů mluvenosti.

Právě mluvená čeština v médiích se stala centrem pozorování mnohých lingvistů. Například Čmejrková popisuje, že v médiích dochází ke „stírání hranic mezi neformálním a formálním, neoficiálním a oficiálním, soukromým a veřejným, privátním a mediálním. Dochází tak k míšení řečových stylů, provázenému míšením spisovné a nespisovné češtiny“ (Čmejrková, 2011, s. 10-11).

S rozvojem masových médií, jakými jsou rozhlas a televize, souvisí také působení funkce zábavné. V televizi pozorujeme nejen tradiční veřejnou produkci, ale i pořady, které spadají do neveřejné oblasti. Někdy dochází ke kombinaci funkce zábavné s funkcí informační. Například ve zprávách se moderátoři oslovují křestními jmény a navozují uvolněnou atmosféru. V poslední době přibývají ve zprávách i reportáže s odlehčenou tematikou. Ve zpravodajství je patrná snaha snížit množství negativních

zpráv o katastrofách, vraždách, krádežích atd. Právě v pořadech se zábavnou funkcí si můžeme všimnout používání obecné češtiny a dalších odchylek od spisovné normy.

J. Jiráček v NR (2006, s. 15-20) nepovažuje používání obecné češtiny v mediálních projevech s neoficiálním (neveřejným) charakterem za prohřešek. Domnívá se, že existence spisovné a nespisovné češtiny umožňuje odlišit míru formálnosti a neformálnosti. Doslovně cituji: „Tato situace těsné návaznosti formalizovaných, oficiálních („veřejných“) a neformálních („soukromých“) obsahů v jednom vysílacím proudu více než cokoliv jiného zvyrazňuje potřebu prestižního, reprezentativního útvaru národního jazyka – útvaru, který by sám o sobě a sám sebou signalizoval, že nabízený obsah patří do sféry veřejného života, že má charakter oficiální a že se tím liší od jiných obsahů, které patří do sféry spotřebních, relaxačních aktivit.“ (Jiráček, 2006, s. 19)

Svůj názor na psané texty v elektronické komunikaci, časopisech, reklamě a mluvené projevy v médiích vyjádřila Jana Hoffmannová v časopise Český jazyk a literatura. Zdůrazňuje zde, že psaná konverzace na internetu probíhá velmi rychle, a tím se podobá běžnému rozhovoru. Pokládá si základní otázku, zda lze tuto „psanou konverzaci nebo mluvenou korespondenci ještě vůbec řadit k textům psaným, když se tolik blíží nepřipraveným projevům mluveným“ (Hoffmannová, 2010-2011, s. 63). Předkládá k řešení několik důležitých úkolů, které by se měly týkat i školního prostředí: „Promýšlet vztah „mluvnosti“ a „psanosti“ a uvědomovat si, že např. mluvená a psaná čeština nejsou dvěma samostatnými jazyky, ale dvěma různými formami existence téhož jazyka. Prosazovat přesvědčení, že není možno pozorovat a hodnotit mluvené projevy jaksi „přes brýle“ projevů psaných.“ (Hoffmannová, 2010-2011, s. 63) K dalším úkolům Hoffmannová zařadila např. pokračovat ve výzkumu a popisu toho, jak mluvená čeština vlastně vypadá. Výsledky zohledňovat v nových mluvnicích a seznamovat s nimi širší veřejnost. Neméně důležitý úkol vidí v analýzách současné elektronické komunikace a pozorování toho, jak se tyto psané texty pohybují mezi psaností a mluveností. V druhé části příspěvku upozorňuje Hoffmannová (2010-2011, s. 176-184) na to, že kultivovanost projevu a spisovnost nemůžeme chápat jako to samé. Nároky na kultivovanost závisí vždy na komunikační situaci. Jiné nároky na kultivovanost máme v soukromém rozhovoru a jiné u veřejných projevů. Jinak pohlížíme na porušování spisovnosti ve zpravodajství a jinak v zábavných pořadech.

Češtině na internetu bylo v roce 2006 věnováno celé jedno čtyřčíslo časopisu *Čeština doma a ve světě*. Jan Chromý (2006) se ve svém článku zabýval teorií psaného jazyka podle jazykovědce Josefa Vachka. Seznamuje nás se základními definicemi, které o problematice psaného jazyka Vachek napsal. Uvedu zde tu nejvýstižnější z nich: „Psaná norma jazyka je sama o sobě systémem graficky uskutečnitelných prvků jazyka, jejich funkcí je reagovat na daný podnět, obvykle nikoli urgentní, statickým způsobem, tj. způsobem uchovatelným a snadno přehledným, přičemž se soustředí zejména na čistě komunikativní, neemocionální přístup uživatele jazyka.“ (Chromý, 2006, s. 54) Pokud zvážíme, zda se psané komunikáty na internetu shodují s touto definicí, dospějeme k závěru, že podstatná část nikoli. Psaný jazyk se díky novým médiím používá čím dál častěji pro běžnou komunikaci. Chromý vysvětluje, že se k těmto účelům dříve používal výhradně jazyk mluvený. Dále poukazuje na to, že současná jazyková situace je jiná než ta, v níž Vachek svou teorii vytvořil. Podle Chromého (2006, s. 53-57) není správné pro psaný jazyk stanovovat univerzální normu, protože normy a funkce psaného jazyka se odvíjí od faktorů jeho užití. Autor uvádí i jednu z mnoha možností, jak problém psaného jazyka pojmut a zpracovat. Inspirací se pro něho stala práce Debory DuBartellové.

Zajímavý pro mne byl i článek Z. Hladké (2006, s. 73-88) v časopisu *Naše řeč*, kde autorka poukazuje na nedodržování pravopisných norem v soukromé korespondenci mladých lidí. Tuto skutečnost považuje za závažnou z hlediska významu školy ve výuce pravopisu. Hladká zastává názor, že „pokud chybí praktické zkušenosti s větším množstvím ortograficky správných textů, nemůže mít teoretická výchova ve školách dostačující vliv na vytváření automatických návyků, které jsou k zvládnutí pravopisu potřebné“ (Hladká, 2006, s. 73). Hladká zde popisuje analýzu soukromé korespondence mladých lidí, která posloužila k zjištění znalosti pravopisných norem a vztahu k jejich dodržování. Porovnána byla tradiční ručně psaná korespondence s e-maily a SMS. Analýza ručně psaných dopisů vedla k zjištění, že znalost pravopisných pravidel je u mladých lidí nízká. V soukromých dopisech pisatelé nedodržovali ani pravidla, která znali. U psaných textů na internetu zdůrazňuje rychlost psaní, která má za následek používání nespisovných výrazů a pravopisné chyby.

V závěru autorka zmiňuje obavy některých odborníků i laiků z budoucnosti psané formy jazyka vůbec. K celému problému zaujímá toto stanovisko: „Dodržování pravopisných pravidel si musí uchovat závaznost alespoň v oblasti oficiálních,

veřejných a stylově vyšších psaných textů, včetně elektronických! “ (Hladká, 2006, s. 88)

2.6 Elektronická komunikace

S rozvojem moderních technologií se vedle běžné komunikace rozvinula komunikace prostřednictvím internetu a mobilu. Elektronická komunikace se od běžné komunikace liší vzdáleností mezi účastníky a také časem, kdy ke komunikaci dochází. Účastníci komunikace totiž nemusí být fyzicky přítomni ve stejném čase a na stejném místě. Mohou mezi sebou komunikovat kdekoli a kdykoli během dne. Sdělení je přenášeno přes mobil či počítač. Komunikace může probíhat hromadně mezi účastníky, kteří se vzájemně neznají. Účastníci komunikace by měli dodržovat pravidla slušného chování, kterým se odborně říká netiketa. Pro uvedení do provozu je nutné mít k dispozici technické a programové vybavení (hardwar a softwar).

Podle Kopecského (2007, s. 9-10) lze vymezit rozdíly mezi běžnou a elektronickou komunikací viz tabulka č. 2.

Tab. č. 2 Rozdíly mezi běžnou a elektronickou komunikací

Běžná komunikace	E- komunikace
základní prostředek – mluvený jazyk	základní prostředek - zejména psaný jazyk (kromě Skype a VoIP technologie)
neanonymní	možnost anonymity
omezený počet komunikantů (skupina)	velký počet komunikantů (např. na chatu)
omezenost prostorem a časem	prostorová a časová neomezenost
používání prostředků neverbální komunikace	nahrazování neverbální komunikace zástupnými symboly/ikonami (emotikony, akronymy)
přímý sociální kontakt mezi uživateli	zprostředkovaný sociální kontakt mezi uživateli
komunikace bez přípravy (synchronní komunikace)	komunikace po přípravě (synchronní komunikace)
Asynchronní komunikace je časově náročná a obtížně opravitelná.	Asynchronní komunikace je časově neomezená a snadno opravitelná.
bez technického a programového zařízení	potřeba hardwaru a softwaru

2.6.1 Internet

Slovo internet je složeninou, jejíž první část tvoří předpona inter („mezinárodní“) a druhou část tvoří začátek anglického slova network („sítě“, „sít'ový“). Je označován jako síť sítí, protože dokáže propojit velké množství různých lokálních sítí a počítačů.

Počátky internetu sahají do období tzv. studené války. V roce 1969 přišla armáda s myšlenkou vytvořit rozsáhlou počítačovou síť, která by v případě jaderné války umožnila komunikaci mezi vládními úřady, armádními jednotkami, správními celky a vědeckými pracovišti v USA. Síť nesla jméno ARPANET a lze v ní spatřit zárodky dnešního internetu. Struktura sítě zůstala zachována dodnes. Postupem času byla síť ARPANET čím dál častěji používána univerzitami. Následně byla využívána nejen pro vojenské a výzkumné účely, ale i k civilním službám. V roce 1973 se síť rozšířila do Velké Británie a Norska. V roce 1989 měl švýcarský institut pro jaderný výzkum CERN největší internetový server v Evropě. Pracovníci tohoto institutu se významně podíleli na vytvoření sítě World Wide Web. V následujících letech byl k síti připojen celý svět a po pádu železné opony v roce 1990 i Československo. (Jandová, 2006, s. 13-14)

WWW stránky

Když vznikla služba WWW, zaznamenal internet obrovský rozkvět a stal se přístupný širokému okruhu uživatelů. Nabízí rychlý přístup k informacím v podobě textů, videí či obrázků. Uživatelé se na webových stránkách pohybují pomocí hypertextových odkazů. Nemusíme znát hypertextové odkazy všech stránek, které nás zajímají. Stačí používat vyhledávací servery jako je např. Seznam, Centrum nebo Atlas. Mezi celosvětově používané vyhledávače patří Google, Yahoo a Alta Vista. Webové stránky zdaleka neslouží jen k vyhledávání informací. Můžeme z nich posílat elektronickou poštu, chatovat nebo přispívat do diskusního fóra. Komunikace pak probíhá mezi autorem stránek a jejich čtenářem, mezi čtenáři stránek a autorem nebo mezi čtenáři navzájem. (Jandová, 2006, s. 15)

2.6.2 Netiketa

Netiketa je výraz používaný pro pravidla slušného chování na internetu. Internetová encyklopedie Wikipedie definuje termín takto: „Netiketa je jakási pomyslná sbírka pravidel a zásad, která by se měla dodržovat v internetovém světě. Slovo netiketa je odvozeno z anglického net (= síť; častá zkratka pro internet) a slova etiketa.“ (Kopecký, 2007, s. 11) Na jednotlivých serverech může být uvedena ve formě doporučeného chování nebo zakázaných aktivit. Uživatelé internetu by se v první řadě měli vyvarovat nezákonného chování. Mezi úmyslnou trestní činnost patří např. porušování autorského práva, porušování zákona o ochraně osobních údajů, prodej nelegálního zboží, šíření pornografie, napadání internetových serverů, organizace teroristických sítí, napadání cizích počítačů atd. V rozporu se zákonem je také nesnášenlivost vůči cizincům a rasově odlišným lidem. Na diskusních nebo chatových serverech jsou stanovena taková pravidla, aby účastníci nenarušovali komunikaci ostatních. Účastníci diskusí nesmějí například používat vulgární výrazy, urážet ostatní, odbíhat od tématu, šířit reklamu atd.

2.6.3 Druhy elektronické komunikace

Autoři Rybka a Malý (2002, s. 13-19) dělí elektronickou komunikaci na tři druhy, které se liší hlavně podle směru probíhající komunikace a počtu komunikujících osob.

Jednosměrná komunikace probíhá od autora stránek k neomezenému počtu oslovených. Podobná je televiznímu nebo rozhlasovému vysílání. Základním nástrojem jsou webové stránky. V praxi k ní dochází například tehdy, když chce firma prostřednictvím internetu informovat ostatní o svém produktu nebo službě. Jednosměrná komunikace umožňuje vyzdvihovat pozitiva služby či produktu, který firma nabízí. Naopak negativa záměrně uváděna nejsou.

Obousměrnou komunikaci lze rozdělit na dva poddruhy:

a) Individuální

V tomto případě se jedná o oboustrannou komunikaci mezi jednotlivými účastníky. Podobá se telefonickému rozhovoru nebo klasické poštovní korespondenci. Lidé ji

využívají při sdělování soukromého charakteru. Pro individuální komunikaci se používá řada prostředků. Můžeme je rozdělit na dvě skupiny. První skupina nepožaduje aktuální připojení člověka k internetu (off-line) a ta druhá ano (on-line). Výhodou off-line komunikace je, že můžeme posílat e-mail nebo SMS člověku, který právě na internetu není. On-line komunikace je výhodná díky své rychlosti. Mezi nepoužívanější patří SMS brány, ICQ a Skype (internetová telefonie a videofonie).

b) Hromadná

Tento druh patří v současnosti mezi nejpopulárnější. Jde o vzájemnou komunikaci mezi větším počtem účastníků a je podobná skupinové diskusi. Komunikace tohoto typu se účastní velký okruh lidí s tím, že sdělení každého jednotlivce se mohou dozvědět všichni, a také na něj mohou reagovat. Typickým příkladem jsou chaty, ICQ, IRC a různé druhy debatních serverů.

2.6.4 Jazyk elektronické komunikace

Kopecký upozorňuje, že jazyk e-komunikace je charakteristický „snahou o zjednodušení a maximální přiblížení mluvené podobě“ (2007, s. 59). Mezi vizuální specifika e-komunikace patří používání emotikonů a akronymů, které slouží k vyjádření emocí a ekonomizaci.

Emotikony

V komunikaci tváří v tvář používáme pro vyjádření emocí a postoje k obsahu mimiku a gestikulaci. V elektronické komunikaci se k nahrazení těchto nonverbálních prostředků používají emotikony neboli „smajlíci“. Existuje jich celá řada a nejsou definovány žádným standardem. Rozlišujeme emotikony textové a obrázkové (grafické). Textové vznikají kombinací textových znaků z ASCII tabulky. Základní podoba textového emotikonu je ta, která vypadá jako smějící se obličej. Vzniká použitím dvojtečky, spojovníku a závorky :-)

Obrázkové emotikony jsou zobrazeny v nabídce, odkud si je vybereme a vložíme do vlastního textu. Některé programy umí převádět textové emotikony do grafické podoby. Obrázkové emotikony znázorňují výrazy obličeje, reklamní loga, postavy z filmů, lidská gesta a různé symboly.

Ze znakové sady ASCII artu lze vytvářet i obrázky. Dochází k tomu kombinací písmen, interpunkce a symbolů. Jandová (2006, s. 40) uvádí například [=(((((*> kapr, @----->---růže.

Akronymy

Akronymy jsou zkratky slov, kterými se nahrazují frekventovaná slovní spojení v elektronické komunikaci. Vyjadřují pocity, emoce i obyčejná sdělení. Původně vycházejí z anglického jazyka, ale dnes se používají i jejich české varianty. Pro příklad uvádím: MMNT-moment, JJ-jo jo, NZ- není zač, NJN- no jo no, MTR – mám tě rád, PLS- prosím, THX-děkuji, Z5- zpět, BTW-mimochodem (By the Way) atd.

3 Empirická část

3.1 Postup při získávání dat

V praktické části bakalářské práce popisuji jazyk psaných komunikátů v názorovém fóru zpravodajského serveru Novinky.cz. Základní metodou získávání lingvistických dat je analýza diskusních příspěvků rubriky Krimi. Jazykový materiál tvoří diskuse získané v období od listopadu 2012 do března 2013. K rozboru mi posloužilo celkem 31 diskusí, které obsahovaly 100 a více příspěvků. Největšího počtu příspěvků (celkem 2039) dosáhla diskuse k článku s názvem: „Kampaň proti amnestii je útokem proti mně, nedám se zastrašit“. Analýzou jazykového materiálu chci dokázat, že zkoumané komunikáty obsahují kromě rysů psanosti také prvky komunikátů primárně mluvených. Lze předpokládat, že na úrovni tvarosloví, hláskosloví a lexika budou komunikáty obsahovat hovorové, obecně české a nářeční varianty. V jednotlivých jazykových rovinách lze dále zachytit spontánnost ve vyjadřování, nepřipravenost, nepromyšlenost, nápodobu výslovnosti, snahu o úsporné vyjádření, snahu o nevšední vyjádření, subjektivnost, expresivitu, svázanost s komunikační situací, dialogičnost a kontaktovost. Současně mě zajímá, zda příspěvky obsahují lexikum spojené s kriminálním prostředím, tj. slova patřící do kriminálního a vězeňského slangu, argotu a policejní mluvy.

Ve „Stylistice současné češtiny“ z roku 2008 jsem si prostudovala slohovou charakteristiku hláskových, morfologických, lexikálních a syntaktických prostředků. Dále jsem si zevrubně pročetla kapitulu o funkčním stylu prostěsdělovacím a o stylové sféře mluvených a psaných komunikátů. Na základě prostudované literatury jsem sestavila seznam reprezentativních jazykových jevů, které jsem v diskusních příspěvcích vyhledávala. Praktická část nebyla omezena pouze na seznam vyhledávaných jevů, pokud se ve zkoumaných komunikátech frekventovaně vyskytovaly nové jevy, byly do práce zahrnuty také. K vyhledávání informací o příslušnosti slov k útvarům a poloútvaram národního jazyka, jejich původu a časovém zařazení mi posloužil „Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost“ z roku 2012. K hodnocení nespisovných jazykových prostředků jsem použila „Slovník nespisovné češtiny“ (2. rozšířené vydání z roku 2006). Pro charakteristiku frazeologických prostředků mi posloužil čtyřsvazkový „Slovník české frazeologie a idiomatiky“. Pro

vyhledávání slovotvorných způsobů jsem použila učební texty z roku 1999 „Tvoření slov v češtině“ od Milana Davida a „Encyklopedický slovník češtiny“ z roku 2002. V morfologické části práce mi posloužila publikace „Čeština řeč a jazyk“ z roku 2000. Nářeční jevy jsem vyhledávala v publikaci „Vývoj českého jazyka a dialektologie“ z roku 1977. Pouze okrajově jsem použila „Úvod do české stylistiky“ od M. Krobotové z roku 2004.

3.2 Způsob komunikace

Diskusní fórum se řadí k asynchronní internetové komunikaci, ve které se diskutuje o různých tématech. V této práci se jedná o diskuse k článkům s kriminální tematikou na zpravodajském serveru Novinky.cz. Aby se čtenáři mohli zapojit do diskusního fóra, musí předem projít korespondenční registrací, kde povinně uvedou své jméno a příjmení, adresu bydliště a telefon. Podmínkou úspěšné registrace je souhlas s pravidly pro přispívání do fóra. Účastníci fóra tedy nereagují anonymně, ale u jejich příspěvku se objeví jméno, příjmení a město odkud pocházejí. Tímto opatřením se redakce brání proti nereseriozním uživatelům. Pokud dojde k opakovanému porušení stanovených pravidel, redakce znemožní takovému uživateli přístup do fóra.

Po přihlášení se mohou čtenáři vyjadřovat jak k danému tématu, tak reagovat na názory ostatních účastníků. Konverzace mezi účastníky diskuse probíhá podobně jako v běžné mluvené komunikaci prostřednictvím dialogu. Nejčastěji se odehrává mezi dvěma účastníky, ale mohou se do ní zapojovat i další osoby. Pro příklad uvádím část diskuse k článku s názvem „Pražská policie má pohotovost, přijedou tisíce Dánů“:

Pisatel č. 1: *Jednou tady na novinkách , někdo psal , jak Praha vydělává.*

Neproděláváme spíš na ni. Policie v pohotovosti, ničení památek , úklid Prahy za hodinu 100 Kč . Není to spíš v mínusu.

Pisatel č. 2: *Vy asi nemáte tušení,kolik tu ročně zahraniční turisté utratí peněz.Přečtete si,kolik prahu navštěvuje turistů a kolik tu nechají."*

Pisatel č. 1: *Já nemám tušení,kolik tu ročně zahraniční turisté utratí peněz. Přečetl bych si,kolik prahu navštěvuje turistů a kolik tu nechají, ale to byste musela uvést*

pramen, kde se to dá najít.

Nebo to nevíte ani vy?

Pisatel č.3 : *To je naprosto v pořádku. Turistika je prosperující odvětví. Ale to nemá absolutně nic s chováním této Dánské omladiny. Na takové rádobyturisty je třeba přísný metr.*

Délka jednotlivých příspěvků je omezena na 500 znaků. Pokud chce někdo zveřejnit delší text, musí jej rozdělit na více částí. Archiv rubriky Krimi uchovává diskuse k článkům 30 dní. Účastníkům je tak umožněno pozorovat průběh celé diskuse a reagovat na příspěvky staršího data. Uživatelé fóra si své příspěvky mezi sebou hodnotí přidáváním souhlasného nebo nesouhlasného hlasu. Na titulní stránce názorového fóra je vždy jako první uveřejněn příspěvek s nejvíce souhlasnými hlasy a hned pod ním s nejvíce nesouhlasnými hlasy.

3.3 Hláskosloví a grafematika

Psaný jazyk je obvykle spojován s jazykem spisovným. Komunikace v diskusním fóru sice probíhá v psané formě, ale vykazuje velké množství rysů mluvené řeči. V této části se věnuji hláskovým změnám, které do psané komunikace na internetu pronikají. K jednotlivým hláskovým změnám uvádím vždy doslovné příklady, které jsem v analyzovaných replikách vyhledala. Doslovné příklady odlišuji kurzívou a ponechám je v původním tvaru, tj. s překlady a pravopisnými chybami. Analýzu replik značně komplikovala skutečnost, že někteří pisatelé nepoužívají znaky s diakritickými znaménky. Proto se v případech, kde si všímám kvantity vokálů, soustředím pouze na příspěvky s diakritikou.

V analyzovaných příspěvcích jsem objevila zjednodušování hláskových skupin. Ke zjednodušenému zápisu mohou mít účastníci diskuse dva důvody. Jedním může být snaha o napodobení mluvené komunikace i s její zvukovou stránkou. Dále může jít o snahu redukovat text, na což jsou pisatelé zvyklí při psaní SMS. Ve většině případů jsem se setkala s oběma motivacemi současně. Diskutující často používali místo spisovného *nějaký* tvar *ňáký*, např. *ňáký divný počty*, *ňáké penízky z kapec*, *ňáká chytrá amestie*. Převážně u účastníků z Čech jsem se také setkala se zjednodušováním typu *dyť*, *vdyť*, *eště*, *dycky* (např. *dýt říkam je to marný*; *vdyť víme co je to za verbež*; *když si můžu přimyslet eště spousty dalšího*; *co je to tady dycky v diskuzích za lidi*).

Zjednodušování hláskových skupin bylo dále patrné u přídavných jmen *větší* (čím věcí jsi zloděj), *největší* (největčí lump) a *trestní* (tresní zodpovědnost). Objevila jsem také výrazy *todle* místo *tohle*, *těhle* místo *těchhle*, např.

- *Jestli todle není demagogie, tak už fakt nevím co tedy je?* (pisatel ze Zlína)

- *V těhle diskusích obecně pro logiku není místo...zduř!!*

Omezení počtu znaků nebo nápodoba výslovnosti může být také důvodem pro zápis spojení kv grafémem *q* (*umět sqěle ztratit*) a zápis spojení ks grafémem *x* (*podobnej xindl*). Nahrazování grafémů české soustavy grafémy cizími se projevilo u písmena *v*, které bylo nahrazeno grafémem *w*, např.:

-*Wšichni musíme dodržovat zákony..*

-*Weřejně nám rozkrádaj naši vládní kmotři státní kasu a niic se neděje(...).*

-*Joo zlatá výchova za Bolšewika..děcko dostalo pár facek i ve škole aby klid...))*

-*Ted ty děcka VŠE FAKUJOU...kantoři berou antidepresiwa...ktomu aby čekali kdy je některý děcko bezduvodně napadne...chranbuh aby sena ně někdo z kantorů špatně podíwal..))*

Diskutující příležitostně používali protetické *v*. Tento příznačný rys pro obecnou češtinu jsem zaznamenala nejčastěji u zájmen a u předložek, např.:

- *Vo co sou tydle kvetění lepčí, než kvetění z padesátých let?*

-*Že voni maj' místo mozku z prdu kuličku?*

-*Jetli vono to nebude tak trochu "malá domů" pro stavební firmu a zprostředkovatele....*

-*A votom to je - příznej se a tostaneš řafku.*

-*Jestli vona holka nebyla o 40 let mladší a nezanášela mu, to pak jeden neustojí !!!*

-*Von je jen korunovanej...*

S protetickým *v* jsem se také setkala v expresivních výrazech, výjimečně i jinde: *votrapa*, *vodvaz*, *vožralá*, *nevožrala*, *nevotravuj*, *vořech*, *voháknout*, *vosmisetkorunoví*, *vobyčejnejm...*

Dále jsem zaznamenala podobu slova *všeci* místo *všichni*, která patří k moravskému a slezskému regionu, např. *Za mých mladších let my vždycky všeci říkaly počítej s tím že to auto může vyletět a až pak si někam stoupni* (pisatel z Napajedel). Pisatel ze severovýchodních Čech použil tvar *všechní* (místo *všichni*): *Víte snad všechny*

moc dobře že ty amnestovaní nebudou sekat latinu a na to my máme být připravený...(Rtyně v Podkrkonoší). Také jsem se setkala s osobním zájmem v 7. pádě v podobě *s něma* (místo *s nimi*): *Já bych s něma byl tak rychle hotovej, že by nestačili ani poděkovat* (pisatel z Hulína). V příspěvcích jsem zaznamenala podobu slova *jináč*, která je charakteristická pro oblast Moravy, např. *A jináč, zdraví vám slouží?*

V textu jsem vyhledala případ, kdy se pisatel snažil zachytit výslovnost typickou pro Prahu. Jednalo se o široké *i*: *BOHUMILE STEJSKALE NEJSTE NÁHODOU Z PRAHE(Y)*.

Spodoba znělosti, ke které dochází při spojování hlásek v proudu řeči, neproniká do psané podoby jazyka. V tomto případě se pravopis odchyluje od fonologického principu. V analyzovaných textech jsem objevila případy, kdy pisatelé přenášeli mluvenou podobu slov do svých písemných projevů. Pro příklad uvádím: *dokut, průšvich, teřkon, zkušených, bastart, skrotili by, dáfký, vstahovacny, vspoura, spytují*. V ojedinělých případech může nastávat u téhož typu slov obojí asimilace. Např. v češtině se souhlásková skupina *sh* vyslovuje v Čechách s asimilací progresivní (*shoda* se vyslovuje *schoda*). Na Moravě se souhlásková skupina *sh* vyslovuje s asimilací regresivní (*shoda* se vyslovuje *zhoda*). V analyzovaných textech jsem se s regresivní asimilací setkala např. zde:

-A co zhnílé maso v supermarketech ? (pisatel z Černých Voděrad)

-Zavřít je až zčernaj a zhnijí za to co provedly. (pisatel ze Znojma)

Zaměřila jsem se také na porovnání výskytu varianty – *e/0* na konci slov u 2. stupně příslovcí. Knižnější podoby s –*e* (*lépe, hůře, snáze*) jsem v diskusních příspěvcích zaznamenala v menším množství. Zato hovorovější podoby bez –*e* byly velmi časté, např.:

-A bude hůř...je spousta lidí co neví kudy kam...

-Naděje že bude líp je daleko. A bude ještě hůř.

-Matka se mohla snažit o výchovu sebelíp, ale(...) a byla silnější...

-Doporučuji naučit se číst víc než nadpis.

-Hlavně, že se po sametce vytahovali, jak udělají všechno líp.

-Ona tam sice spadla protože byla ožralá, ale (...), protože tam už dýl bydlela.

Ve zkoumaných materiálech jsem často nacházela nesprávné označení délky vokálů, a to zejména ve slovech cizího původu. Pokud cizí slova počesťujeme, většinou označujeme délku samohlásek čárkou. Jsou však slova, ve kterých dodržujeme pravopis jazyka, z něhož nebo prostřednictvím něhož bylo slovo přejato. K nesprávnému dloužení vokálů docházelo např. v těchto případech:

-Zda-li je žena, napadala,urážela, různě křičela, jak to alkoholící, mají ve zvyku.

-Aby mi strízivost pomohla objektivně posoudit stav a správně rychle reagovat...

-Pardón, já také ne

-Když už chtějí adrenalin ať se dají na box ...

-Už na tebe čekají ty Janíčku Tancoši-Quinte(ročník 1968),aby jsi jim předvedl, jak se má vládnou na ministerstvu kultury.

-Paní Strážová naved'te mě prosím kde v TOMTO článku je psáno že byl její adoptivní!!!

K nesprávnému zkracování vokálů docházelo jak ve slovech cizího původu, tak ve slovech domácích: *vylizaný palice, neni mi jasné, upřimnou soustrast, jen bonbonierou, podle prognozy, konkrtní atd.*

3.4 Hláskosloví a tvarosloví

V analyzovaných diskusních příspěvcích byla nejčastější změnou oproti spisovné češtině diftongizace *y>ej*. Jedná se o změnu typickou pro obecnou češtinu. V základu slova nebyla příliš častá. Jednalo se například o tyto výrazy: *vejlupkové, vejlupci, bejt, takovejhlech, vejslužku, pobejt, vejšku, vymejšlej, KOREJTKO, rejžovaly.*

Naopak nejfrekventovanější byla diftongizace *y>ej* u přídavných jmen, která ve větách často plnila funkci přívlastku a přísudku jmenného se sponou. Protože se hlásková odlišnost projevuje v koncovkách adjektiv, jedná se o varianty tvarové (morfologické): *zelenej mozek; opilej muž; mrtvej homolka; zpar*chantělej a prohnilej národ; levnej chlast; pan kovanej; vesmírnej bobek; zakopanej pes; porouchanej člověk; zoufalej pokus; celej svět; neskutečněj amatérismus; tlustej Saša; pěknej bordel; lidskej život; pořádněj zákon; přísněj režim; dobrej herec; pořádněj trapak; dobrej tydýt; celej život; trestnej čin; děsivej horor; milej zlatej; klasickéj Zemanovec; malinkej; rozmazlenej fracek; podobnej xindl; českéj človíček; žádnéj přínos; ozbrojenej opilec; slušnej člověk; milej pane; božskej klid; teplickej učňák; ten pokérovanej; o těch přivandrovalejch; o rodilejch Pražácích; je zralej na léčbu; být*

dostatečně prolhanej; je zbytečnej; je vcelku hezkej; nejsem dokonalej; bude starej; byl hotovej; byl hnusnej; jsem zvědavej; si zamindrákovanej; byl jednotnej; byl hotovej; je odsouzenej; byl nepohodlnej. V analyzovaných textech se diftongizace objevila současně v koncovkách adjektiv a zájmen, která tvořila přívlastek postupně rozvíjející: *takovej dobrej americkej scénář; nějakej bejvalej milicionář; nějakej novej zákon atd.* Opakovaně se diftongizace vyskytovala u zájmen ukazovacích, tázacích a neurčitých, např.: *každej rád; každej cizák; s takovejma; kterej; na nějakej orloj; takovej přiblížej; takovej povl; samej rasista; samej spratek; nějakej týpek; jakej byl on; kterej hlupák; samej chytřej; každej jezdí; takovýho odpadu; nějakej čtvrtmozek; každej den.* Diftongizace nebyla výjimkou ani v koncovkách vztažných zájmen, před kterými ovšem někteří diskutující zapomínají psát čárky, např.

- *Co to je za chlapa kterej se nechá mlátit od takovýho odpadu.*

- *díky jim se pomalu začal vytrácet veškerý textilní a oděvní průmysl, kterej tady byl, (...), byl to sortiment, kterej se jak vyvážel tak i kvalitou a poctivou prací švadlenek, byl žádanej,...*

- *Měli by se snažit poslat do vězení člověka kterej je odsouzenej.*

Do morfologického plánu se promítá také hlásková změna *é>í/ý* patřící do obecné češtiny. Projevuje se převážně u adjektiv, a to v absolutním konci slova, např. *to je směšný; zamindrákovaný chudáky; dvě hodný dcery; trochu blbý; jak malý děti; prolezlý; celý sám; pozlacený kohouty; v celý republice; k Demokratický vládě Hugo Chaváze; pitomý a nebezpečný závody; novinářský hyeny; to je jasný; musel to mít promyšlený; je to smutný; to je hrozný; má jiný zkušenosti; to bylo hezký; vymaštěný palice; bylo strašný; tohle je ubohý; starý báby; velice smutný; to je hustý; čistý svědomí; žádný zkušenosti; má jistý; děkovný dopisy; je zajímavý; tvrdý jádro; jen pro chudý; pro zklamaný voliče; dutý hlavy vygumovaný; to je neskutečný; dramaticky blbý; jsou velký; bylo divný.* U adjektiv obecně české *-ý-* nahrazovalo také kmenotvornou příponu *-é-* (např. *nic divnýho; slušnýho slova nemám; na amnestovanýho inteligenta*). Obecně české *-ý-* se objevovalo také u zájmen, např. *nediskutuje o každý kravině; je každýho věc; je každýho rozhodnutí; do svý kasy, ze svýho; v tý stodole; nějakýmu pracháčovi; jde si po svým; mezi takový úchyly; při tý bídě; tý ženský; tý zlodějský chátře.* Většinou se *-ý-* vyskytovalo v obecně českých tvarech s adjektivní deklinací, patřila sem i substantivizovaná adjektiva, např. *vybírá vstupný; nedělá za drobný;*

dovozový bylo drahý; volme mladý. Také jsem objevila oba jevy v rámci jedné repliky střídavě obecně česky a spisovně, např.:

-Každý, kdo chce mít dítě by měl mít splněné psychotesty, protože co je to poslední roky za dutý hlavy vygumovaný je neskutečný.....!!!

-Někdy starý báby prudily víc, než bylo nutné a tak se to u nás doma vždycky rozebralo...

-A nakonec, vždyť starobylý symbol slunce a štěstí je vcelku hezkej.

- Koukám zase je každý hnedka odborník na celej svět.

Tak tohle je děsivej horor a nepochopitelné že to přežila.

- ...díky jim se pomalu začal vytrácet veškerý textilní a oděvní průmysl, kterej tady byl, zanikla řemesla jako krejčí, byl to sortiment, kterej(...)

Pokud bych měla porovnat četnost výskytu diftongizace s četností úženi, rozhodně ve zkoumaných replikách převažovala diftongizace *y > ej*.

U tvarů slovesa *být* jsem se setkala s nápodobou výslovnosti, tj. s vynecháváním počátečního písmene *j*. Pokud se jedná o funkci pomocného slovesa, jsou tyto zápisy z hlediska ortoepie přípustné, tj. kopírují ortoepickou výslovnost. V analyzovaných příspěvcích jsem zaznamenala vynechávání počátečního *j* u slovesa *být* nejčastěji v 1. osobě singuláru, např.: *Ja sem rodila na Silvestra a manzel me do porodnice prines lahev sampanskeho. Jelikoz sem nekojila tak proc ne. Vzivate sem od nikoho neslysela ze by se v sestinedeli nemel pit alkohol.* (pisatelka z Prahy) U pisatelů se často objevovaly podoby bez počátečního *j* také v ostatních osobách, např.:

- Jediný kdo bere drogy a provokuje seš ty.

- Prej Trestný čin zatajení..he.. bože kam sme to ...zbytečný..))

- Vy ste nebezpecny pacient,(...)

- Jinak vim, že je to pro ně asi tragédie, ale z vlastní zkušenosti i z videí, co sem viděla, sou některý lidi dostatečně blbý na to, aby při rally stáli na nevyhrazeném místě (...)

Dále jsem zaznamenala nespisovné tvary slovesa *být* používané v nářečních oblastech, například:

-V tomto prípade som na strane pana Polívku. (pisatel z Hradce Králové)

-já potřebuju na chatě opravit strop a zábradlí na terase kde se žádá o EU dotace,su vůl že to nevím (pisatel z Brna)

-To su zvědavej,jestli ta naše slavná zkorumpovaná policie řekne pravdu. (pisatel z Lesonic)

Pisatelé často chybovali v zápisu podmiňovacího způsobu. Setkala jsem se s tvary *bysme, by jsme, by ste a by jste*. Způsoby zápisu s vloženým *j* už naznačují tendenci k hyperkorektnosti, která se projevila ve všech regionech. Například:

- Nešel by jsi ven?

- Pokud by jste nebyla straspytel a dosvedčila jste, ze ohrozoval ostatni pistoli,(...), bylo by vse v poradku.

- Co by jste chtěl od novinářské hnojnice,vdyť víme co je to za verbež ničeho se neštítící!!!!

- Asi by jste měl přestat kouřit tu marihuanu, aby jste sepnul zdravé buňky rozumu, máte-li ještě nějaké.

V analyzovaných textech jsem také zaznamenala tvar *jseš* místo *jsi* : *Tys u toho byl, že jseš tak chytřej?* Dokonce jsem objevila případy, kdy bylo *j* vložené před zvrtné zájmeno: *Za dotace jse dobře staví. A upřímně jsi myslím, že zavolat pomoc telefonem není tak náročná a obtěžující věc.*

S redukcí počátečního *j* jsem se dále setkala u slovesa *jít* a *půjčit* (*dou na svobodu; dou sedět; pučte mi ho na chvilku atd.*). Tendence k výrazové ekonomii a výslovnostní motivace se projevily také u slovesa *vzít*, např.

- Vem s sebou Jakla, Hájka a Weigla a všechny naše věrný.

- Děti si klidně vemte sebou.

- Když to naleznete, nedostanete nic, vše Vám vemou.

-To se může lehce stát, vemte si Caligulu.

Kromě hláskoslovných změn vyskytujících se spíše v obecné češtině jsem se v diskusních příspěvcích setkala s nespisovnými hláskovými jevy z oblasti nářečí. Z hláskových znaků, které jsou společné pro středomoravská nářečí, jsem zaznamenala zachování skupiny *šč* tam, kde v českých nářečích došlo k disimilaci *šč > šř* (např. *ješče chlaščete ten Pražskej výběř?*). Také sem patří změna *ou > ú > ó* (např. *Pokud vím, sám*

Klaus je dost dloho ve vedení republiky a co udělaly vlády za celá léta?). V tomto případě se zároveň může jednat o krátkou samohlásku v základu slova, která je v hanácké nářeční skupině obvyklá např. u slov *mucha*, *blato*, *psat*. Dále jsem objevila hláskové jevy společné pro východomoravská (moravskoslovenská) nářečí. Jednalo se o změnu *ou>ú* (např. *Irenko*, *nebud' hlupá!*). V moravskoslovenských nářečích se objevuje krátká samohláska ve slovech typu *jama*, *vraha*, *lhat*. V analyzovaných replikách jsem krátkou samohlásku objevila např. u slova *práce*: *Sám prodávám v obchodě s náhradními díly do aut, práce mně baví, ale barumku nesnáším a vždy se těším až z tadyma všichni odtáhnou do prd...* (pisatel ze Zlína). Pro slezská nářečí je charakteristická existence pouze krátkých samohlásek, např. *Hlavně, že se kšefty hybou* (pisatel z Ostravy). Dalším znakem, který je typický zejména pro západní (opavskou) podskupinu, bylo neprovedení změny *aj>ej*, např. *Pan yndženýr je naša "jednička", na teho nam nešahajte!* (pisatel z Hlučína).

Souhrn

Ve zkoumaných textech jsem zaznamenala hláskosloví a tvarosloví obecné češtiny. Z tvarosloví byla nejfrekventovanější změnou oproti spisovné češtině diftongizace *ý>ej*. U adjektiv se hojně objevovalo také úžení *é>í/ý*. Převážně u pisatelů z Čech si můžeme všimnout zjednodušování hláskových skupin (např. *vdyt'*, *eště*, *dycky*, *ňáký*). Pisatelé také chybovali v pravopise slov cizího původu (např. *pardón*, *adrenalín*, *kultury*). Do psaných projevů pronikaly hláskové a tvarové jevy z oblasti nářečí, např. *ješče*, *naša jednička*. Z těchto příkladů je patrné, že do psaných komunikátů, které by měly být zcela spisovné, pronikají rysy mluvenosti. Příležitostně jsem se ve 2. stupni příslovčí setkala s podobami *lépe*, *hůře*, *snáze*, které jsou charakteristické pro projevy psané.

3.5 Tvarosloví

Jména

V prvním pádě množného čísla máme u podstatných jmen rodu mužského více možností zakončení. Vedle nedubletních koncovek *-i*, *-é*, *-ové* se v různé míře uplatňují dublety *-i/-ové*, *-i/-é*, ojediněle *-é/-ové*.

Koncovku –é mají podstatná jména utvořená příponou –an (vzor pán), dále pak jména patřící ke vzoru „předseda“ utvořená příponami –ita, –ista, –asta. Ve zkoumaných textech pisatelé používali podobu se zakončením na – i, která má hovorový charakter, např. *Angličani, číňani, Belgičani, Spartani, specialisti, komunisti, kapitalisti, militaristi, turisti, humanisti, nacisti, fašisti, eurooptimisti, moralisti, rasisti*.

Koncovka –ové se projevuje jako výrazně osobní koncovka a bývá hodnocena jako stylově vyšší. Používá se ve jménech vlastních, jednoslabičných a přejatých. Podoby s –i mívají příznak hovorovosti, někdy také příznak negativního hodnocení. Diskutující tuto hovorovou podobu většinou používali u jmen obyvatelských, např. *Dáni, Švédi, politici, vrazi, germáni, skarohlidi*. Výskyt koncovky i/ové je podmíněn také regionálně, v Čechách se častěji setkáváme se zakončením –ové, na Moravě s –i.

V diskusních příspěvcích jsem se dále setkala s přiřazováním neživotných maskulin k živým deklinačním vzorům. Diskutující tímto způsobem vyjadřovali expresivitu, např.

-Však oni to ti choří mozkové poznaj až jim skončí mandát vylezou z té teplé kanceláře a vrátí se do rodných měst ale to už bude zřejmě pozdě!

-Většího řízka s lucernou by člověk hledal světa kraj... :-))

-Klidně znám místo kde rostou nádherní Hořčáci dodám jich do poslanecký kantíny třeba celej vozík ať si synci udělaj pořádnou smaženicu.

U přídavných jmen jsem mimo obecně českých změn v koncovkách našla také tvary, jež náleží spíše do psané podoby spisovného jazyka. Jednalo se o jmenné tvary adjektiv, které mají zřetelně knižní ráz, např. *byl ochoten se podívat; jsem zvědav; poškozený je spokojen a zdrav; je živ; nikdo nebude ochoten a schopen něco udělat; byl jsem fakt zaskočen; je hoden*.

U zájmen *on* převládalo ve 2. pádě používání kodifikovaného tvaru *něj*. S knižním tvarem *něho* jsem se setkávala méně. Knižní ráz má také tvar *mne* ve 2. a 4. pádě zájmena *já*. Tento tvar se v diskusních příspěvcích vyskytoval opakovaně, např.

-I proto jsem psal ať mne minusujete vy bando ovcí....

-Kdybych se zeptal na národnost,tak mne zablokují !

-Pro mne, to není nezletilý,či dítě.

-A proc si nemuzu vypěstovat rostlinku, která by mne podle mnohých zdrojů mohla zbavit zdravotních problémů.

Dalším méně častým jevem bylo nesprávné dloužení -i u osobního zájmena *ona*, např. *Každý jí tu obviňuje a pomalu linčuje a přitom nikdo vlastně ani neví jak to doopravdy bylo.*

Pisatelé mnohdy používali složené výrazy zájmené povahy, které jsou časté v běžně dorozumívacím styku, např. v *tomhletom ČESKÉM ČURBESU; vládní představitelé tohohle státu; nemůže se nikdy stát něco takovéhohle; na takovýhle individua.*

Ve zkoumaných textech jsem se také setkala s unifikací pádových koncovek. K nesprávnému sjednocování koncovek dochází v důsledku nerozlišování rodu v plurálu. U přídavných jsem se jednalo o následující nespisovné tvary: *Arabové po Praze jsou vysmátý; nenasytný exekutoři; drsný chlapi.* Můžeme sem zařadit i tvary vzniklé úžením *é>í/ý*, např.: *koupili úsporný výbojky; musel by mít jiný páky* atd. Tyto odchylky od spisovné normy se projevovaly i u zájmen tázacích a vztažných, např.

- Jaké kritéria se zohledňují při vyčíslení škody za zmařené zdraví nebo smrt?

-Víme na co narážíte pane ale moc hrdý na typický český jména, jaké mají zloději ve vládě a na úřadech asi nebudete.

Ve skloňování substantiv, adjektiv, zájmen i číslovek jsem zaznamenala v 7. p. pl. zakončení *-ma*, které se projevuje převážně v obecné češtině. Koncovka je rozšířená u všech deklinací a rodů, např. *byl s mafiánama; busy s dánama; hraje se vysokýma kartama; nepomůže s vašema problémy; s pojistovnama; hrozí soudama; s lidma; hafó úředníků s počítačema; domluvený s klukama; šla jsem s kamoškama; zabývat se takovejma prkotinama; spoluúčast na obchodu s drogama; s bolestma; nechají se bombardovat bulvárama; byli by mezi prvníma; krmit stovkama; stánek aj s nudlama; mrhání penězma; před třema rokama; srovnávat s těma dřívějšíma; mezi elitníma zedníkama; před dveřma vily; mezi náma; má s nima jednat; s takovýma je problém; budou popotahování soudama; ohrazuje se právníkama; necháváme se strhnout drbama; pomluvama; házely po něm taškama a peněženkama.*

Slovesa

Jedním z rysů obecné češtiny je vynechávání koncového *–í* ve slovesných tvarech 3. osoby plurálu. Nejčastěji jsem odsouvání koncového morfému zaznamenala u sloves *mít, nechat a dělat*, např. *normální lidi nemaj; hysterky většinou nemaj respekt; maj to pomotaný; maj jen velké ambice; maj to zlegalizovat; peněz maj jak želez; nelezou tam kam nemaj; nemaj nordické rysy; nemaj žádnou zodpovědnost; maj v panelákách pěstírnu; nechaj si; ať ho tam nechaj; nechaj jim rozbít držku sami; chlastaj a pařej a binec po hospodách dělaj; češi dělaj větší bordel*. Dále se vynechávání koncového *–í* projevilo u těchto sloves: *koho chtěj odložej; myslej si; poslanci po sobě házej milionama; válej se doma; neuměj si zajistit; umíraj kvůli němu; daj dotace; už ho ani aktivně nehledaj; ve vládě probíhaj Miliardový korupce; zabít uměj; ať za to pikaj; neplatěj daně; vyšťouraj na ně nelegální pobyt; lidí si nevšímaj; spíš se postaraj o rozruch; oni zas povolaj dozorčí a zlevněj jízdenky; v okolí Hůrky bydlej samí rusáci; chráněj bombony v regálu; neřešej to fotbalový papaláši; no co se divěj; pustěj kohokoliv; choděj tam; hlavně mi vaděj; chyběj jim tresty; uměj všechno opravit; nebojej se zkusit; hasej kýblema; válej šunky*.

Dalším jevem bylo odsouvání koncového *–e* v 1. osobě plurálu, např. *někoho diskriminujem; můžem volně i do soukromého lesa; my můžem; kde to žijem; co můžem jihého čekat; asi žijem v jiném světě; tak si tady jen tak píšem; můžem rovnou zakázat; zakážem i letadla; když se porozhlídnem; Vašku děkujem*. Vynechávání koncového *–e* není spojeno pouze s obecnou češtinou a českým teritoriem, ale objevuje se i u diskutujících z moravských nářečních oblastí.

U sloves rozlišujeme slohové varianty starší a mladší. Starší varianty postupně ustupují a získávají knižní charakter. Místo nich do jazyka pronikají varianty mladší, jež jsou shodné s tvary běžně mluveného sdělování. Mladší varianty jsou vnímány nejprve jako prostředky hovorové, poté se mohou stát i neutrální. U sloves 3. třídy lze v 1. osobě jednotného čísla a 3. osobě čísla množného užít dva soubory koncovek. Vedle stylově neutrálních tvarů na *–i, –í* odlišujeme tvary hovorové na *–u, –ou*. V analyzovaných textech převažovalo v 1. os. j. č. hovorové zakončení na *–u*, např. *ted' jí za to děkuju; opravdu si nepamatuju; z toho žiju; radikální příspěvky minusuju; miluju takové firmy; jestli to přežiju; klidně se napiju; Alkohol k životu nepotřebuju; nepiju vůbec; odsuzuju to; nepotřebuju číst v novinách; tak to vám gratuluju; lituju ze*

jsem to cetla. Opakovaně se tato koncovka vyskytovala u sloves *přát*, *památovat* a *potřebovat*. Hovorové zakončení *-ou* v 3. osobě množného čísla jsem zaznamenala např. u těchto sloves: *jinak mě zablokují*; *co zde žijou*; *matky si masírují svědomí*; *starci to potřebují*; *co si ty lidi dovolují*; *ať si to užijou*; *pěstují konopíčko*; *chudaky v cechach stahují za živa*; *fetují dobrovolně*; *hřejou si kašičku na lidském neštěstí*; *ať si to užijou*; *žijou mezi námi*; *div matku neobranují*. Tvary na *-u*, *-ou* jsem nejčastěji zaregistrovala u slovesa *psát*: *všichni skoro píšou*; *píšou střelce*; *píšu ve zkratce*; *musím souhlasit s těmi co píšou*.

V menší míře se objevovaly neutrální koncovky *-i*, *-í*, např. *přeji mu to*; *já si sportuji sám*; *taky ho neodsuzují*; *nepsal sem ze to schvalují*; *dodnes tam ziji mi rodiče*; *někdy lituji*; *odsouzenému přeji brzké zaměstnání*; *předně přeji upřímnou soustrast*; *lituji pozůstalé*; *já tady pracuji*; *pochybuji o jejím zdravém rozumu*. Neutrální zakončení na *-i*, *-í* se vyskytovalo nejčastěji u slovesa *přát* a *litovat*, u ostatních sloves bylo spíše sporadické.

U slovesa *moci* jednoznačně převažovaly tvary *můžu*, *můžou*, které jsou hodnoceny jako hovorové, např. *nemůžou ani do baru*; *pořád tam být nemůžou*; *z osobní zkušenosti můžu říct*; *když můžu*; *můžou zato advokáti*; *můžu vám říct*. Knižní tvar *mohou* jsem zaregistrovala pouze výjimečně, např. *tak toho zase mohou pustit*.

Vedle slovesného rodu činného se v příspěvcích často vyskytovalo pasivum. Kromě reflexivních tvarů slovesa jsem se setkala s používáním participiálních konstrukcí, které jsou ze slohového hlediska knižní. Například: *je napaden*; *by měl být vyhoštěn*; *je vymyšleno*; *neměl být zneškodněn*; *hodně lidí je přesvědčeno*; *je jasně vyřčeno*; *aniž byl viděn*, *je placen*. Poměrně zřídka se objevovalo vynechávání koncového *l* v *l-ovém* přičestí sloves. Jde o jev charakteristický zejména pro obecnou češtinu. Vyskytl se u těchto sloves: *pokud jste to cet*; *že jsem řek*; *už by z lochu nevylez*; *celej národ vlez*; *jak jsem řek*.

Ojediněle se ve zkoumaných textech vyskytovaly v 2. os. j. č. tvary s přeměněným pomocným slovesem na postfix *-s*, např. *Tys byl tedy chytřejší, máš akademické vzdělání, ale zcela jistě máš asi zdeformované charakterové vlastnosti*. Podoby se *-s* jsou hodnoceny jako hovorové.

U pisatelů ze střední Moravy jsem zaznamenala nepřehlasované tvary, např. *ať si synci udělaj smaženicu*; *užijme si trochu bordela*; *senilita je sviňa*; *práca není*;

dokoukat to do konca. Týká se to i tvarů zájmen: *Jenom ať ju nedostane ten mazal Smetana. Já ťa mám rád aj bez peněz*. Dále jsem zaznamenala změnu *ý,í > ej > é*, např. *Pochopit to co tady říkám vyžaduje kvalitné IQ* (pisatel z Veverské Bitýšky). Pro středomoravská nářečí je také příznačné tvrdé zakončení, např. *Teho gaunera ať nepustijó, nebo ještě nekeho zabije*. Další odchylkou od spisovné češtiny byla změna *ou > ú* ve východomoravských nářečích, např. *amnestií dostanú fúru svých kamarádú ven*. V tvarosloví pisatele ze Slezska jsem mimo krátkosti vokálů zaznamenala také změnu *e* v *y(i)* před hláskami *m, n, ň* : *Na fanouška baníku se vrhli 4 těžkooděnci kvůli tomu, že si kvůli zimy zakrýval pŕlku obličeje šálou* (pisatel z Ostravy).

Souhrn

Tvarosloví psaných komunikátů na internetu zahrnovalo hovorové koncovky substantiv rodu mužského, např. *specialisti, Spartani*. U sloves se vyskytovalo hovorové zakončení na *-u, -ou*, např. *děkuju, žijou*. Ve skloňování substantiv, adjektiv, zájmen a číslovek jsem zaznamenala obecně české zakončení *-ma*, např. *s mafiánama, s dánama*. Rysem obecné češtiny bylo i vynechávání koncového *-í* v 3. os. plurálu. U pisatelů z Moravy jsem zaznamenala nepřehlasované tvary slov, např. *smaženicu, práca*. Zkoumané texty obsahovaly i rysy psanosti. Jednalo se o jmenné tvary adjektiv, např. *byl ochoten, jsem zvědav*. Dále jsem se setkala s používáním participiálních konstrukcí, např. *je napaden, měl by být vyhoštěn*.

3.6 Lexikum

Emocionalita a expresivita slova

Ve slovní zásobě rozlišujeme slova nociónálního a emocionálního charakteru. Nociónální slova označují skutečnosti bez subjektivního zaujetí. Proti tomu existují slova, která slouží k vyjádření citů a postojů, avšak se subjektivním hodnocením. Tato slova označujeme jako expresiva. U expresivních slov máme buď příznak pozitivní, anebo příznak negativní. Kladné hodnocení skutečnosti odrážejí slova familiérní, hypokoristika, eufemismy a dětská slova. K vyjadřování záporného hodnocení skutečnosti slouží pejorativa, vulgarismy, slova zhrubělá a ironismy.

Vzhledem k tematice kriminálního zpravodajství jsem v diskusních příspěvcích předpokládala převahu záporně hodnotících výrazů. Správnost mého očekávání dokládám uvedením konkrétních příkladů. Nejvyšší frekvenci jsem zaznamenala ve výskytu hanlivých substantiv. V závorkách upřesňuji významy, ve kterých byla slova v textech použita. Z podstatných jmen uvádím např. *nohsledové*, *sebranka*, *lump*, *mazal*, *patlal* (neodborný člověk), *tlučhubové* (žvanil), *Jouda z KSČ* (hlupák, naivní člověk), *pitomci*, *do rypáku* (obličej), *volovina* (nesmysl), *parchanti*, *socan* (socialista), *xindl*, *grázl*, *pakáž*, *břídilové* (špatní pracovníci), *banda*, *hajzlík*, *nadutost* (domýšlivost), *bastarde*, *škvár* (bezecný výtvor), *zmetci*, *děvka*, *keci* (zbytečné, hloupé, nepravdivé řeči), *bábě*, *vyvrhel* (ničema), *spratek*, *zrůdy*, *hajzla*, *královina* (nesmysl), *buranství*, *plečce* (zastaralý výrobek). Velmi často se objevovala i hanlivá slovesa, např.: *prostituovat se* (ponižujícím způsobem se dát do služeb někomu), *hamtat* (zabrat pro sebe), *kecám* (mluvit hloupě nebo lhát), *žvanit*, *poklonkovali mu* (pochlebovat), *sežrat* (silně se opít), *cucnout* (pít), *kupčit* (zištně využívat), *nahrabal* (vydělal), *pokud mu nehráblo* (trpět duš. nemocí). Z přídavných jmen mohu jmenovat např. *chamtivý* (nenasytný), *vydřidušské pojišťovny* (vyděračské), *ožralá* (opilá).

Hojně se objevovala také ironicky použitá hypokoristika, např.

- *A další ostuda přesahující hranice naší zeměsuper Vašku dík moc*
- *Tak Němci taky vedou štvavou kampaň proti Vendelínovi?*
- *Vašík má rád více trestané.*
- *Přál bych Vénovi, aby se to stalo někomu z jeho blízkých.*
- *Ale my tě máme rádi, Jaroušku!*
- *Zdenda nám zteplal? :-)))*

V příspěvcích jsem zaznamenala také mnoho deminutiv s ironickým zbarvením, např.

- *Nemá nemocnou hlavičku pan president?*
- *Celou dobu nás tento panáček okrádal a mazal nám pusinku, jakožto samozvaný doktor ekonomie. A co se nestalo ve finále????*
- *To je ale tatíček.*
- *Prostě chudáček úchyláček.....*
- *Namísto aby je posadili do přivolaných dánských autobusů a vyhostili z Česka, tak je budou hlídat, aby si náhodou mladí Dánové neudělali bebíčko.*

Pisatelé se v diskusích nevyhýbali ani užívání vulgárních výrazů. Někteří si příznakovost slov uvědomovali a používali interpunkční znaménka a ostatní grafické prostředky (uvozovky, hvězdičky), aby jejich působení zeslabili. Jiní pisatelé se nesnažili nevhodnost výrazů nijak zmírnit a odlišit od ostatních slov. Např.:

- *A matce bych už nedala možnost mít další děti ... s*ině jedna !!!*
- *A čím ho tak nas..la? Že to tu nenapíšou!!!*
- *Tak tomuhle já říkám "z pr...e klika"! :-)*
- *Tam kde by jinak clovek shebnul se opilec vyhrabe bez skrabnutí. (zemřít)*
- *Ano, je to průser, že si opilé cestující nikdo nevšiml, ale průšvih je i to, že na nástupišti bylo několik lidí a jeden to běžel "řešit" tak, že šel za dozorcím stanice.(nepříjemnost)*

Expresivita slova posiluje jeho působení na vnímatele. Pojí se k významu slova, nebo k jeho znění, anebo k obojímu. Jaroslav Zima (1961) rozděluje expresivitu na inherentní, adherentní a kontextovou. Inherentní expresivita nevzniká významovou změnou slova, ale je obsažena ve slově samém. Podle toho, jak je inherentní expresivita vyjádřena, rozlišujeme expresivitu hláskovou, slovotvornou a lexikálně sémantickou.

Hlásková expresivita je dána nápadným zněním slova. Vzniká často spojením souhlásek palatálních se samohláskami *u*, *o*, *a* a dvojhláskou *ou* (*hňup*, *nekňuba*, *ňouma*) a při spojení souhlásek velárních se samohláskou *e* (*chechtat se*). Krobotová (2004) uvádí expresivitu souhlásky *ch* ve spojení se souhláskami *l* a *r* (*chrchlát*, *chlemtat*) a ve spojení se samohláskou *u* (*chumlat*). Za expresivní je považována také hlásková skupina *-ajs/-ajz-*. Expresivita může vzniknout i hláskovým komolením (*študent*), ale také se vyskytuje v hláskových variantách. Dále je patrna u skupin začínajících na *cv-*, *čm-* a *čv*.

V diskusních příspěvcích jsem vyhledala následující zvukově expresivní slova: *hňup*, *mimoň*, *řňukat*, *Čumilům*, *ňáká*, *vychrápou*, *čornou*, *parchant*, *čumíte*, *čučet*, *nechlastaly*, *ňouma*, *čmoudi* (Romové), *zachlastat*, *přičmoudlá* (snědé barvy), *čongolíci*, *cune* (čuně), *chuděře*, *chlast*, *čuchnu*, *očůrává*, *cvokhausu*, *nemajznul*. Dále se zde vykytovaly hláskové zkomoleniny a varianty: *dežodorantem* (deodorant), *eštabilišmentský média*, *šchovala žuby*, *bejvalku*, *bejvalej*, *ženskejch*.

Nejrozšířenější skupinu slov s inherentní expresivitou tvoří výrazy, které mají tvarově a významově nápadné přípony. U substantiv maskulin se jedná např. o přípony *-as* (*prud'as*), *-oun* (*drzoun*), *-our* (*hubeňour*), *och* (*tlust'och*), *-ous* (*mrňous*), *-out*

(žrout). U substantiv feminin jsou expresivní přípony *-anda* (štramanda), *-árna* (chlebárna), *-na* (štěkna) a u neuter přípona *-dlo* a další. Vždy expresivní jsou augmentativa (slova zveličená). Znevažující příznak mají některá deminutiva (*pisálek*). Expresivní mohou být i adjektiva, která zesilují nebo zjemňují vlastnost.

V analyzovaných diskusních příspěvcích jsem zaznamenala následující výrazy se slovotvornou expresivitou: *pracháč*, *zlodějna*, *lumpárna*, *nechuťárny*, *svinarny*, *chuděrák*, *nemcour* (Němec), *psychouš*, (psychopat), *komouš* (komunista), *pind'our*, *hubeňour*, *chcípák*, *dědoucha*, *fašounský kecy*, *šaškárna*, *fašounům*, *polda*, *smrtíák*, *vidloň*, *úchylák*.

V analyzovaných textech jsem také objevila deminutiva se znevažujícím významem: *chudáček*, *neviňátko*, *mamánek*, *machýrek*, *nemakačenko*, *nefachačenko*, *Pražáčci*, *papínek*, *p. Klasík*, *amatérský estébáček*, *pomocníček VB*, *sasík* (obyvatel Saska), *tunelářským kamarádíčkům*, *dárečci*.

Lexikálně sémantická expresivita je spojena s významem slova, který označuje věci a zároveň vyvolává citové hodnocení. Jedná se o citoslovce vyjadřující emoce a vůli (*fuj*, *brr*) a o citoslovce onomatopoická, ale můžeme sem zařadit i slovesa a substantiva od citoslovcí odvozená (*kvokat*, *krákora*). Příznak citovosti je implikován také ve slovech označujících záporné a nelibé skutečnosti. (*pitomec*, *hrabivec*). Expresivní příznak se stal součástí významu celého lexému u často užívaných nadávek. Účastníci diskusí v příspěvcích frekventovaně užívali věty s emocionálními citoslovci:

- Nastane zas ta naše krásná komunistická doba plná lásky a prosperity :D proboha...
- No jestli máme těch takových elitních vojáků v armádě dost no tak nás potěží pánbůch !
- Ježiši kriste:-(((proč to nazýváte matkou??
- Hnus,hnus,je mne s toho spatne od zaludku.
- Tím se chválíte? Bůh s námi.
- Proboha!Vy se tedy ukazujete ...takové výrazy.....
- Kristepane, co je to za člověka??
- Tfuj! A to by měl být nejlepší z nejlepších! Fuj!
- Pane jo..ta se znova narodila!!

Dále jsem v příspěvcích zaznamenala také věty se zvukomalebnými citoslovci, např.

- Muehehehehe! ted' jste mne rozesmál.
- Už jsem se dlouho tak nepobavila. Bububu... :D

- *Kdyby takhle někdo vyhodil psa,to by bylo halló.*
- *No hlavně že ji přejely dvě soupravy, hahaha....*
- *Tak co lidi porad ještě kapitalismus?chichi ...*
- *Krá, krá, krá, nemám sýr ráda, řekla vrána a sýr jí vypadl ze zobáku.*

V analyzovaných textech jsem vyhledala i slova označující nelibé skutečnosti a slova odvozená od citoslovcí, např.: *póvl, rváč, škarohlíd* (pesimista), *zloděj, ubožák, lůza, blbku, svoloč, sebranka, šmejda, xindl, dobytek, mazal, parchanti, spratek, patlal, břídilové, nemakačenko, nefachčenko, neruplo, prdne* (praskne), *mečet* atd.

Velká část slovní zásoby je ve svém základním významu neutrální a vyjadřuje věcné pojmy. Ale také slova neutrální mohou sémantickou změnou získat expresivitu, která je patrna až z kontextu. J. Zima vysvětluje, že adherentní expresivita vzniká, když „určitou neutrální představu označíme slovem s významovými znaky nadměrnosti“ (Zima, 1961, s. 44). Ve zkoumaných komunikátech byla adherentní expresivita užita např. v těchto větách:

- *Měli spíš navštívit prezidenta, tam by to bylo spravedlivé a ještě by si přišli na větší vývar...* (tekutý výtažek vzniklý vyvařením x čistý zisk z obchodu)
- *Všichni se necháváte krmit médii.* (dávat potravu x častovat)
- *To už rovnou můžete zbavit podobná individua způsobilosti k právním úkonům, aby je nemohla natáhnout prodavačka v obchodě.* (tažením upevnit x ošidit někoho)
- *Co se týká lichvy je mi odporná, tak ne, že nějaký matlák se tu bude o mne otírat, že ji schvaluji.* (setřít x pomlouvat, znectít)
- *A tohle nepíšu na základě jakékoliv mediální masáže, ale na základě toho, jak Vás za dobu Vaše působení vnímám já sám.* (léčebný prostředek x intenzivní přesvědčování)
- *Máte pravdu, jednou sem se zeptal v Praze na cestu,odpovědí mi bylo "dej litr a my ti poradíme" víckrát už sem se neptal.* (jednotka objemu x tisíc korun)
- *Náhradu škody 250 000kč pojišťovně,75 000kč poškozenému,zapomněl nějak ten soudce přiznat kolik to hodí jemu.* (pohybovat se prudkými pohyby x vydělat)

Dále budu uvádět jen výrazy s vysvětlením v závorce: *sedět* (jít do vězení), *vytočila* (rozčílila), *zazdil* (upřel), *tunely* (podvody), *zavzdušňovat se* (rozčilovat se), *žvatlat* (mluvit hloupě), *provalit se* (vyjít najevo), *házet na* (svalovat vinu) atd.

Bezprostřední reakce diskutujících se vyznačovaly citově zabarvenými slovy a výrazy s neurčitým nebo širokým významem. Častá byla frekvence citových částic, např.:

-V první řadě nejsem Léblová....a hlavně to Bohudík není můj problém,bohužel mám ale pár známých ,kteří se do platební neschopnosti dostali.

- Jo toto se stát někde jinde a nedej bože, kdyby se to stalo na Moravě.

- Bohužel, údajně se k těmto zrudám v kriminále vězni, kteří by jim dali co proto, nedostanou.

Mimo citových částic jsem zaznamenala také velký počet modálních částic, např.

- Prdlajs,to je spíš libůstka němčourů - čisté rasy!!!

- Pravda, pravda.. nevím, proč k nám jezdí, máme dost vlastních zvrhlíků..

- Nejspíš předaná tomuto člověku chorobnou výchovou (nejspíš tím samým způsobem), (...).

- Třeba to může být i Váš soused.

- To se fakt nedá nic dělat ikdyž !!!!!!!!!!!!!!!

- To ano, ale myslíte, že aspoň dostane pokutu, natož zaplatit výjezd policie?

- To se vážně i tohle dá vyčíslit v korunách?

- Na 100% a za to i hlavu dám,že to byli tutově naši velice utiskovaní indo-češi!!!

Autoři příspěvků opakovaně v diskusích zaměňovali částici *hold* (zkrátka, prostě) a substantivum *hold* (projev pocty nebo úcty), např.

-Lidi hold musí pít tak, aby byli schopni fungovat.

-Lidé pod vlivem omamných látek hold musí chodit pěšky - pokud je něco nepřejede.

- Je dětinské dát někomu mínus ale na komentář nijak nereagovat :D hold levičáci nemají vlastní názor.

Dále jsem v příspěvcích zaznamenala částice přitakací, navazovací kontakt a zdůrazňovací, např.

- *Inu v tomto státě se poctivost sakramentsky nevyplácí.*
- *Noo, Rath sedí proto, protože se nechal chytit a oni potřebovali někoho nutně zavřít,...*
- *Jasný, zrušíme náhradu škody.*
- *Hmm jenže je to ještě trochu jinak, v metru je pod proudem kolej u nástupiště, (...).*
- *Však se podívejte mezi obžalované, kdo to je.*
- *Naší jedinou záchranou již je jedině, aby Zeman sjednotil všechny levicové strany...*
- *A jak může kdo posoudit, kolik lidí otrávil, a kolik lidí zemřelo, právě třeba zrovna kvůli němu?*
- *Mimochodem, ještě jedno - hrozně se mi líbí, ale to není jen zde, že se zde sešla více než stovka zkušených vyšetřovatelů mimořádných událostí v kolejové dopravě.*
- *Apropo když už zmiňujete jak to bylo za komunistů, tak je třeba zmínit, (...). (z fr. á propos, mimochodem)*

Frekventované bylo i používání příslovečných výrazů, např.:

Pracuju sám na sebe, nikoho nezaměstnávám ani nevydírám a jakž takž se držím nad vodou.

Ne že bych ho chtěl obhajovat, je to grázl jak se patří. (hovor. náležitě)

Škoda, že té bandě zlodějů nikdo neprodl tento alkohol !!!!!

Nepřímá pojmenování

Pisatelé vyjadřovali v diskusi své subjektivní zaujetí a hodnocení také pomocí nepřímých pojmenování, kdy místo uzuálního, ustáleného pojmenování užili pojmenování jiného. Nejčastěji jsem se v diskusi setkala s použitím metafor, synekdochy, ironie a frazémů.

Metafora je pojmenování vzniklé na základě vnější podobnosti. Jestliže se metafora stane běžným prostředkem pojmenování, mluvíme o metafoře lexikalizované, např. *srdce zvonu*. Přenášení na základě podobnosti se vztahuje na substantiva, adjektiva, adverbia a verba. Přenášejí se pojmenování z oblasti živé i neživé přírody, např. názvy lidí motivované pojmenováním zvířat (*beran* = *tvrdohlavec*) nebo rostlin (*ružička* = *hezka žena*). Přenášení pojmenování se užívá nejen u názvů rostlin a zvířat,

ale i jiných přírodnin (*hvězda-populární člověk*). Podobně se k vyjádření postoje autora používá jmen pohádkových a náboženských bytostí (*satan, anděl*). Dále pak jména historických a literárních postav. (Čechová, 2000, s. 65)

Zejména v příspěvcích k článkům, které se týkaly udělování amnestie, diskutující používali záporně hodnotící přenesená pojmenování. Jednalo se o dva články s názvem „Kampaň proti amnestii je útokem proti mně, nedám se zastrašit“ a článek „Amnestovaní vězni zmlátí a okradli v průchodu v centru Prahy turisty“. Příklady :

- *Bohužel je ty ture domácí jsi to nejhorší co tu za posledních 100 let bylo.* (hloupý člověk)

- *Díky našemu prezidentovi a jeho "skvělým" nápadům osvobodit gaunery, zloděje a jinou havěť :-((*

- *Já myslel, že jako rybář poznáte, že je to jenom zamřelá mřenka.* (bezvýznamný čl.)

- *Ptám se pánů historiků - byl kdy v dějinách lidstva zaznamenán tak odporný škůdce svému národu jako tento plž?*

- *Kdo by chtěl takového dinosaura zdiskreditovat, když už má své zasebou, a už né moc před sebou.*

Také v příspěvcích k ostatním zpravodajským článkům převládaly názvy lidí motivované pojmenováním zvířat a rostlin, např.:

-*Paní Adámková, jasně, bydlím v Bohumíně, tak jsem "zaostalá opice" a nikdy jsem metrem nejela.* (nevzdělaný, hloupý člověk)

-*Přijímám sázky v jakémkoliv poměru, že ty "velké ryby" uniknou!* (pachatelé nejzávažnějších zločinů)

-*Co se týče krkavčí matky, té hyeně by bylo dobře jednak odhalit totožnost před veřejností, aby měla z ostudy kabát, a jednak ji zavřít a odejmout její dítě.*

-*Kdy se zbavíme takového plevle, který se tu neskutečně rychle množí?* (nežádoucí člověk)

-*Tak čekejte ovečky (nebo oslíci), třeba z vás zase demokraticky něco vytřesou...* (oddaný člověk n. tupě podřízený člověk)

V hojném počtu jsem v analyzovaných komunikátech zaznamenala také názvy lidí motivované pojmenováním pohádkových a filmových postav a názvy motivované pojmenováním historických a literárních postav, např.

- Klaus je kouzelník, před tím co dokázal smekám.
- Vašku , ty jsi snad marťan, když to vztahuješ jen na sebe.
- No právě proto budu volit avatara poněvadž ho politici nemůžou vystát a lobisté taktéž. (K avatarovi je přirovnáván na zkl. podobnosti kandidát na prezidenta Vladimír Franz)
- Ale nastoupil Alibaba a 200 loupežníků a ti nám dali tak zabrat že se z toho republika už nikdy nevzpamatuje ať tu teď vládne kdo chce. (myšlena vláda po převratu)
- Nevíte o té kauze víc ,než kdo jiný ,ale tváříte se,jako byste byl Děd Vševěd!

Dále budu uvádět jen přenesená pojmenování a v závorce vysvětlím význam, ve kterém byla slova v komunikátech použita : *Trautenberk* (zde Karel Schwarzenberg), *Žena Superman* (žena, která přežila pád do kolejiště), *novodobý Palach* (muž, který se pokusil upálit), *Scherlock* (vyšetřovatel), *Rotschild* (bohatý člověk), *narcis* (samolibý člověk), *zelenej mozek* (bývalý voják), *tupých mozků* (hloupí lidé), *propiskový dědek* (V. Klaus), *parazitovat* (škodit), *papouškovat* (opakovat) atd.

Druhem metafory je personifikace, která vzniká přenášením vlastností lidí a jejich činnosti na neživé předměty, věci nebo na abstraktní pojmy. Účastníci diskuse ji používali pro ozvláštnění svého vyjádření, např.

- Mít pořád strach, že ho lapí spravedlnost.
- Já vim, je to blbost, proti mafii je těžké bojovat když má chapadla ve státním aparátu.
- Korupční skandály utichají.
- Raule,s tebou take ta hysterie clouma,zapoj sve mozke zavity.
- Njn,jak se mozek pánovi přestěhoval do kalhot,byl průšvih...
- Plaší se mi klávesnice, hrůza děs....

Pojmenování lze použít nejen ve významu přímém a nepřímém, ale i ve významu opačném. V takovém případě mluvíme o ironii, která odráží intelektuální způsob chápání světa. Pro pochopení smyslu sdělení je důležité, abychom znali kontext a komunikační situaci. V příspěvcích jsem vyhledala následující příklad ironie: *Hloupá krádež pera, amnestie šitá na míru, odmítání její kritiky s tím, že je to osobní útok na něho, obvinění agentur provádějících výzkumy veřejného mínění z podvodu (protože výsledky ukázaly, jak ho celý národ "miluje")*.

Frazeologie a idiomatika

Téměř v každé diskusi jsem se setkala s tím, že diskutující vyjadřovali své subjektivní zaujetí a city pomocí frazémů. Frazém (fazeologismus) je ustálené víceslovné, často obrazné a expresivní pojmenování s omezenou spojovatelností. Ve „Slovníku české frazeologie a idiomatiky“ jsou frazémy rozděleny na přirovnání, frazémy neslovesné, slovesné a větné. Čechová (2008, s. 178) hovoří v „Současné stylistice“ o dynamice frazeologie, kdy v důsledku jazykového vývoje některé frazémy zastarávají a ustupují, jiné naopak vznikají nebo se obměňují. Dříve byla frazeologie chápána zejména jako soubor lidové moudrosti. Zahrnovala přirovnání, rčení, pořekadla, přísloví a pranostiky. Vedle této tradiční (lidové) frazeologie existuje také frazeologie kulturní, která má antický, biblický nebo pozdější, např. středověký původ. Často se jedná o známé výroky slavných historických osobností.

Frazémy vyhledané ve zkoumaných komunikátech jsem třídila podle „Slovníku české frazeologie a idiomatiky“. Nejfrekventovaněji se vyskytovaly výrazy slovesné, např.: *Kdybych na to měla žaludek a nervy, tak kradu taky.* (mít na něco dobrý žaludek) - *Nikomu jste neublížil, neukápla ani jedna kapka krve, nikomu nebyl zkřiven jediný vlasek.* - *Žerete to i s navijákem.* (posměšné) - *Pak by si ty kecy o nepochopení lidem nechal od cesty.* (hanlivé) - *Dělal jsi paseku celé ty roky.* - *To je do nebe volající sprostota.* - *Ale vemte mu tu jeho imunitu a jsem zvědav, jestli by i potom dělal takové psí kusy.* (hanlivé) - *Že mu stačí jen to mazání medu kolem huby...?* - *A najednou se diví, že zrovna jde lidem na nervy.* - *Bojí se vylézt na světlo boží?* - *Furt jenom meleme pantem.* (hanlivé) - *Odplivnul bych si za takového prezidenta, TGM se musí obracet v hrobě.* - *Přestaňte si tu přihřívat svoji stranickou polívčičku* (využít příležitosti pro sebe) - *Paní Ebuová chce znovu vykopat válečnou sekeru.* - *No právě, těch Vašich "hodnot" mají lidé za více jak dvacet let plné zuby.* - *Nesaháte mu ani po kotníky.* - *Vždyť prosím Tě příznej barvu, příznej chybu, vždyť 90% obyvatel Evropy s Tvými argumenty nesouhlasí* atd.

Mimo ustálených spojení se objevila i spojení obměněná (modifikovaná), např. *Obávám se, že tomuhle pánovi už se v hlavě kolečka definitivně zpřeházela.* (původně: mít o kolečko víc) - *Pojďme ty moci pány nakopat do hader.* (známe spíše jako: rozsekat něco na hadry, tj. zbít někoho do krve) - *Plus zabavení celého majetku a ne mu dlaždit cestu do zahraničních služeb nebo do NATO.* (původně: vyšlapávat někomu

cestu/cestičku) - *Kvalitně připravená krádež a Procházka si teď válí bobra v Dominiku.* (původně: válet si někde šunky) – *Pane Jakša, máte v tom nějaký hokej, ty "dráty" tu nebyly kvůli tomu, aby sem nelezli západáci, ale aby odtud neutíkali Češi-za to se střílelo...* (obměna: mít v něčem guláš)

K výrazům větným jsem zařadila následující frazémy: *FUUUJ,ŽE HO HUBA NEBOLÍ* - *Babo rad'.* - *Už to je úplně fuk.* - *Opravdu - názor za všechny prachy.* - *Takže brečíte na dvou úplně špatných hrobech.* V diskusních příspěvcích jsem vyhledala také přísloví, např.: *Džbán začíná přetékat a asi se i to ucho brzy utrhne.* - *Takže ve vašem případě sedí ono trefné "zloděj křičí:chyťte zloděje".* - *TOMHLE PŘÍPADĚ BY TO MĚLO BÝT OKO ZA OKO, ZUB ZA ZUB.* - *Kdo umí, ten umí.* - *V Praze zadarmo ani kuře nehrabe.* - *Vrtošivý stařík těžce přestřelil a historie si bude pamatovat : "Konec špatný, všechno špatné"* (obměna: konec dobrý, všechno dobré).

Dalším výrazným prvkem bylo užívání přirovnání, např. *Ve firmě kde se valejí peníze jako hnuj.* - *To je kocourkov jak vyšitej tadle země.* (hanlivé, posměšné) - *Jeho partaj a s velkou pravděpodobností i on sám kradli jak ty straky.* - *A tohle nepíšu na základě jakékoliv mediální masáže, ale na základě toho, jak Vás za dobu Vaše působení jako "Císaře v nových šatech" vnímám já sám.* - *Kličkuje jako zajíc, doufám, že neuteče lovcům.* - *Ale že prská jako sysel!* - (známe spíše: být zalezlý doma jak sysel) - *Seděl tam jako mistr světa a lidem za něj bylo trapně.* - *Takovej ten typ co vždycky běhá za ostatníma jak ocas.* - *Po příkladu Novy lézt pozůstalím po různých tragédiích do ložnice, jak upír čekat na jejich slzy* (knižní).

Z výrazů neslovesných jsem v analyzovaných komunikátech zaznamenala např.: *jiný kafe*; *v žabomyších válkách* (knižní); *slovo do pranice*; *přes čáru* (obměna výrazu: čára přes rozpočet); *kůl v plotě*; *zlatou žílu*; *malá ryba* atd.

Do kulturní frazeologie patří např. následující příspěvky:

- *Zřejmě se drží hesla po mně potopa a co je nakradeno voliči ODS či členy ODS, tuneláři, podvodníky, ať zlodějům zůstane?* (po nás ať přijde potopa- výrok Ludvíka XV.)

- *A spisovatel B.Hrabal zase řekl krásnou větu:"Chovejte se k lidem hezky, nebo vám nepůjdou na pohřeb."*

Útvary a formy českého jazyka

Český národní jazyk neexistuje jen ve spisovné podobě, ale zahrnuje i obecnou češtinu, nářečí, profesní mluvu, slangy a argoty. Obsahuje tedy všechny podoby (útvary a poloutvary), které v mluvě lidé používají. Spisovná čeština je celonárodně uznávanou podobou národního jazyka. Používá se zejména v kultivovaných projevech a má reprezentativní funkci. Spisovný jazyk není však zcela jednotný, rozlišujeme zde prostředky hovorové, neutrální, či knižní až archaické. Mluvená forma spisovné češtiny je pod neustálým tlakem obecné češtiny. Téměř vůbec neobsahuje archaické ani knižní prvky, naopak má mnoho rysů společných s nespisovnou češtinou. Skládá se z prostředků neutrálních (nepříznakových) a z prostředků hovorových. Hovorové prostředky spisovné češtiny často pocházejí z oblasti nespisovné. Po čase se i z hovorových prostředků mohou stát prostředky neutrální. Spisovné a nespisovné prostředky jsou dynamické, protože se pohybují obousměrně. V současné době je však patrnější pohyb od nespisovnosti ke spisovnosti. (Čechová, 2000, s. 24)

V analyzovaných příspěvcích jsem zaznamenala používání hovorových a zároveň expresivních slov, např. *šlendriánu* (expr. nepořádek), *smolili tu amnestii* (expr. pracně dělat), *průšvih* (expr. velká nepříjemnost), *trdlo* (expr. hloupý člověk), *necourali se po Praze* (expr. loudat se), *raubíři* (expr. darebáci), *fešácké kriminály* (expr. hezké), *zírat* (expr. být překvapený), *dát si prcka* (expr. štamprle), *šlapka* (expr. prostitutka), *bacil* (praštit), *fanda* (fanoušek), *melete o* (mlít pusou), *patlat* (dělat, zabývat se), *mají roupy* (pokušení dělat něco nedovoleného). Další hovorové výrazy bez expresivního zabarvení tvořily tyto výrazy: *fakt* (opravdu), *fandit* (stranit urč. sportu), *taky* (také), *nadřít se* (nalopotit se), *kluci* (hoši), *koukám na něj*, *lézt* (přicházet nevhod), *ventilovat* (veřejně projednávat), *Bodejť* (částice), *marast* (bahno, špína), *holka*, *paskvil* (něco nepodařeného), *nevykukovala* (vyhlížet), *bábě* (stará žena), *brousí po* (chodit), *cpete* (zatahovat), *šmytec* (konec), *nedostanou ani vindru* (malý peníz).

Územní diferenciacie

Nespisovná čeština je územně a sociálně diferencována. Územní diferenciacie se týká existence čtyř základních nářečních skupin, k jejichž vzniku vedl historický vývoj češtiny. Poměrně zachovaná jsou nářečí na Moravě: slezská, moravskoslovenská a

středomoravská (hanácká). Méně zůstala zachována nářečí v Čechách. Tato nářečí se sjednocovala a dnes se v Čechách používá převážně obecná čeština, která vznikla na podkladě středočeského nářečí. Obecná čeština se však rozšiřuje i do sfér dříve vymezených pouze pro spisovný jazyk.

Do obecné češtiny jsem zařadila tato slova: *frajer* (nebojácný muž), *nekecat* (hanl. nemluvit pravdu), *mít se fajn* (pěkně), *kšefty* (obchod), *kriminál* (vězení), *Jinačí* (jiná), *Jóó* (ano), *flákat se* (expr. nečinně se potulovat), *kec* (hloupé řeči), *kašpar* (směšně jednající člověk), *šmejda* (nekvalitní výrobek, nadávka), *zpackanou* (pokaženou), *dát si bacha* (dát si pozor), *binec* (nepořádek), *šichta* (dřina), *máknout* (rychleji pracovat), *pár panáků* (sklenka kořalky), *mohl jít z fleku s nima* (hned), *velkej brajgl* (nepořádek, výtržnost), *tolik fabrik* (továrna), *na pár facek* (políček), *zfetovaný* (pod vlivem drog), *feťáka*.

Dále jsem vyhledala výrazy užívané v moravských nářečích, např. *mama*, *tata*, *slope* (pít alkohol), v *papule* (ústa – Lašsko a sev. Morava), *kryglem po papuli* (půlitr), *zaplkáno* (mluvit – Podluží, Brno), *kór* (příliš, vůbec- Podluží), *zrubat se* (opít se – Lašsko a sev. Morava), *páč* (protože - Haná); *aj* (i), *cypa* (cyp- hlupák), *s takovou násoskou* (opilec, jinde také koštýř), *A včíl mudruj!* (včíl -ted'), *tydýt* (hlupák- Podluží), *plky* (nepravdivé výroky – Podluží, Brno), *pošahané závěry* (pomatené – Podluží, Brno). Z brněnské mluvy jsem zaznamenala, např. *dej si po ču-i* (čuňa - ústa), v *kebeni* (kebeňa – hlava), *jste na leben* (lepaňa - hlava), *dlužil za šalinu* (tramvaj), *borec* (schopný či úspěšný muž), *Kurňa* (zaklení). Mezi další nespisové výrazivo patřila např. tato slova: *troškařit* (spokojit se s málem), *odvaz* (něco neobvyklého), *basa* (vězení na vojně), *pořádně ho zvalchovali* (zmlátili), *doklepat* (vydržet něco nepříjemného), *nemakačenoko* (lenoch), *rozšoupla se* (hodně utrácet), *terno* (dosáhnout úspěchu), *remcal* (reptat), *zdrhal* (utíkat), *by jste se přímo možná potento* (pokálet), *nakládačku* (výprask), *čerpادلář* (pumpař), *pumelice* (rána pěstí), *semetrika* (přísná žena), *šoupnout* (umístit), *ptákovina* (hloupost), *rákosník* (xenofob. Vietnamec, Číňan), *funetráci* (pracovník pohř. služby), *flobertka* (druh pušky), *poznáte houbeles* (nic).

Sociální diferenciacie

Vedle územní diferenciacie nespisovné češtiny rozlišujeme také sociální diferenciaci. Na jejím základě vydělujeme sociolekty, které mají vlastní slovník a frazeologii. K těmto poloútvárům národního jazyka patří: slangy, profesní mluva a argot. Slang je nespisovné výrazivo zájmových skupin. Některá slangová slova nabývají obecně českého nebo i spisovného charakteru. Profesní mluva je mluvou příslušníků stejného povolání, stejné profese. Vyznačuje se vlastním výrazivem a může být založena na spisovném jazyce. Vlastní výrazivo se vyskytuje také u lidí společensky izolovaných, sociálně vyřazených, vězňů, zločinců, prostitutek atd. Tuto mluvu označujeme jako argot. Nejznámějším argotem u nás byla mluva pražské „galérky“ a brněnská „plotnáčtina“. Tuto řeč záměrně používaly určité skupiny proto, aby jí ostatní lidé nerozuměli.

Ve zkoumaných příspěvcích jsem zaznamenala slang současné mládeže, např. *komp* (počítač), *trochu zapaří* (pít alkohol), *kámoš* (kamarád), *týpek* (hanlivě muž), *pivko* (půllitr piva), *roštěnka* (hezká dívka), *lama* (začátečník), *zduř* (pozdrav od zdař).

Dále jsem v diskusích vyhledala vězeňský slang, např. *bachař* (vězeňský dozorce), *při amině* (amnestie), *muklu* (mukl-trestanec), *na cimře* (cimra-vězení, z něm. Zimmer). V diskusích nechyběla ani slova původem argotická, např. *kumpán* (společník pro loupež), *bachař* (vězeňský dozorce), *oddělali* (zabít), *srab* (zbabělec), *pražští Pepíci* (kdysi muž „pražák“ žijící na okraji kriminální komunity - pasák, příležitostný zloděj), *flastr* (vysoký trest), *bručet* (jít do vězení), *gauner* (pův. falešný karbaník), *magor* (nevypočitatelný čl.) *bonzovat* (udávat, žalovat na někoho, z něm. Bonse – politický předák, placený funkcionář, rozšířilo se z brněnského argotu). Dále jsem ve zkoumaném komunikátu objevila policejní mluvu, např. *tunel* (hospodářský delikt), *jít do tepláku* (do vězení), *tunelář* (podvodník), *smrták* (smrtný úraz), *být čistej* (nevinný), *lapku*, *pasou šlápoty* (prostitutky). Do kriminálního slangu patřila např. slova *loch* (vězení) a *ranař* (zloděj).

Lexikální jednotky podle původu

Rozlišujeme slova domácí a slova přejatá z cizích jazyků v různém stupni zdomácnění. Slova cizího původu pronikají do češtiny od nejstarších dob. Hlavním důvodem byly vždy hospodářské a kulturní styky s příslušníky jiných národů. Mnohá slova už ani za přejatá nepovažujeme. Svou formou se neodlišují od slov domácích a

často označují každodenní skutečnosti. Jedná se zejména o slova latinského a německého původu. Německá slova přicházela do češtiny již od 12. století. Tato slova se týkala feudálního zřízení, řemesel (*hoblík, rašple*) a běžně mluveného jazyka (*fortel, truňk, plech*). Německým prostředím k nám pronikala slova z němčiny, francouzštiny a italštiny. V 19. století se obrozenci záměrně snažili německá slova vymyčovat a přejímali slova ze slovanských jazyků, zejména z ruštiny a polštiny. V novější době se začala přejímat slova z odborné a politické oblasti. Dnes se na prvním místě přejímají internacionalismy, které mají uplatnění v různých oblastech vědy, kultury a techniky. Dále pak slova z angličtiny. Často jde o názvy z oblasti počítačové techniky, moderní hudby, sportu, politiky a obchodu. (Čechová, 2000, s. 83-84)

V diskusních příspěvcích reagujících na články s kriminální tematikou se velice frekventovaně objevovala expresivní slova německého původu, např.: *prachy* (der Staub), *loch* (das Loch - vězení nejhoršího druhu), *bordel* (Bordell - nevěstinec), *v tom mumraji* (z Mummerei), *ksichty* (das Gesicht), *majznout* (meißeln – sekat), *futruje se salámem* (futtern-krmit se), *buran* (bur či bure - obyvatel stejné osady), *ludra* (das Luder - neřád, mrcha), *trotl* (der Trottel- hlupák), *dělal machra* (Macher), *gauner* (Jauner – karbaník), *šuplík* (die Schublade), *zacálujte* (zahlen), *poflakovat se* (flackern – poletovat), *mindrák* (Minderwertigkeitskomplex), *žádné štráchy* (Streich), *echt*, *ciráty* (Zierrat), *policajty* (Polizei), *nedostanou ani vyndru* (správně vindru, z něm. Wiener Heller) atd.

Slova anglického původu diskutující buď zanechávali v původním tvaru nebo je morfologicky a pravopisně přizpůsobovali. Z původních tvarů slov uvádím např.: *skinhead*, *předvolební billboard* (rekl. poutač), *z nemocného zombie* (živá mrtvola), *sorry* (promiňte),... *no comment* (bez komentáře), *one way ticket* (jízdenka jen tam), *být in* (to be in – být v módě), *být out* (být mimo), *forever* (navždy), *e36 coupe* (kupé), *být King* (lichotka), *je to o.k.* (dobře), *je fyzicky OK* (v pořádku). K pojmenování osob pisatelé přejímky adaptovali morfologicky, např.: *straniční bossové*; *je v topu* (být na vrcholu, ve vedení); *bez toho alkoholu*; *omezení komfortu* (comfort); *chrompacketu* (packet -obal, krabička); *obrat dealera* (dealer); *mafíanským bosům*; *k jejich gangům*. Zaznamenala jsem také adaptace pravopisné, tj. podle anglické výslovnosti: *outsaider* (outsider), *okej* (okay), *byznys* (business), *z džungle* (jungle), *lobovat* (správně lobbovat od lobby).

Velké množství slov v příspěvcích pocházelo z latiny, např.: *primátor*, *má*

kvalifikaci, extra, morálka, legislativa, sakra (z lat. sacramenta), *statistické, licence, instituce, extrémně* (krajně), *propagoval, exekuce, incident, respekt, kapitalista, defakto* (de facto „ve skutečnosti“), *imbecil, ego, kalkul, imunita, ignoranti, fatálně, deliktů, justice, nedeklarujte, informace, absolvovat, humanitních, genitálie, sexuání, potencionálnímu, intelligence, existovat, kooperovat, In dubio pro reo* (v pochybnostech ve prospěch obviněného).

Menší množství slov pocházelo z francouzštiny, např.: *globální, šumafuk* (zkomolenina z hovor. fr. je m'en fous - žmafu), *amatér, manévr, finance, elity* (výkvět), *garnitura* (skupina osob spojená společnou činností), *filuta* (expr. šibal), *šampionát, angažmá, v marasmu* (ze slova l'état- stát). V textech jsem také zaznamenala slova z řečtiny, např.: *katastrofa, amnestie, idiot, logicky, kritizovalo, pedofil, hypotézu*. Slovenského původu jsou slova *pořešit* (poriešiť - jednat o něčem) a *poliš* (policista), které se k nám dostalo prostřednictvím televize.

Hledisko dobového výskytu slov

Ve slovní zásobě rozlišujeme slova neutrální a slova s dobovým příznakem. V opozici k neutrálním slovům stojí archaismy (zastaralá slova), historismy a neologismy. Historismy jsou výrazy, které se v současném spisovném jazyce vyskytují již velmi málo. Jsou ojediněle používány v odborných a uměleckých textech. Důvodem jejich omezeného výskytu je fakt, že zanikla skutečnost, kterou tato slova pojmenovávala (*cech, suknice*). Archaismy můžeme rozdělit na slova zastarávající a na slova již zastaralá. Zastarávající výrazy mohou patřit do pasivní slovní zásoby starší generace. Zastaralé výrazy již zcela ustoupily synonymním termínům (*chmelovina - pivo*). Na opačném pólu dobového zařazení stojí neologismy. Jedná se často o nové odvozeniny a složeniny, které vznikají jak z českých základů, tak z cizích základů. Pokud se neologismy rychle uplatní v komunikaci, tak je už jako nová slova nechápeme. (Hubáček, 1987, s. 96 – 97)

V analyzovaných příspěvcích převládalo používání neologismů. Neologismy dělíme na slovotvorné, souslovné, frazeologické a sémantické. V nejhojnějším počtu jsem zaznamenala neologismy slovotvorné. Z determinativních složenin uvádím např. *gumoléčba, v tomto hnojstátě, tmavočeších, Šikmoočkové* (xenofob. Vietnamci), *tuneldědek, v tunelstátě, lidi zvolaj komundíry, všeználek*. V příspěvcích se objevovaly také neologismy vzniklé jako hybridní složeniny, např. *pseudoprezident* (falešný), *Absurdistán* (ČR), *kremlovilní bába, Zemanland, se svojí Havlománií* (mánie -

zaujatost), *pseudonázory*, *pseudohumánní*, *pseudokomunistická strana*, *(euro)říše*, *pidistrany LIDEM*, *kryptopisálek* (tajný pisatel), *hyenismus*, *s ostatníma basmanama*. Další složeniny tvořily např. tyto výrazy: *vychcandílové*, *zlojed*, *Perokrad z hradu*, *ŽÁDNÝ ŘÍŤOLEZEC* (podlézavý člověk), *TRIO-MAFIO Klaus-Nečas - Kalousek*, *Klausovo - Nečasovi ovečky* (reciproční složenina).

Neologismy byly utvořeny také spřahováním (juxtapozicí). Pro příklad uvádím: *prostituovat s určitěnekamarády*, *Šlochpéro I* (větná spřežka), *rudého zločince Gusty Prasklégumy* (větná spřežka), *rádobykapitalismem* (nevlastní spřežka), *pane ještěprezidente*, *rádobymatka*, *dnešní mocipány* (vrchnost), *kmotrulotru*, *násilné pakultury*.

K neologismům utvořeným odvozováním patří např. *blbáčkovat*, *kecálistu Hitlera*, *nefachčenko*, *Jájínek* (sobec), *Nrscisto*, *nabubřelstvo*, *mínusovatel*, *odbarvené opáleniny* (prostitutky), *mají havájo*.

Dále jsem zaznamenala slova, která v kontextu nabyla nového významu: *Ale když přijedu domů, tak nechápu co cd-romky si dovolí*. *Všechny ty zastánce cd-romů*, *bych poslala bydlet do Prosetic na Konečnou, alespoň na rok* (zde Romové). Archaická slova se v komunikátech objevovala velmi zřídka, přesto jsem vyhledala tyto příklady: *příštipkář* (neumětel, diletant), *žandár* (četník) *šatlava* (dříve menší věznice), *špitál* (nemocnice), *sveřepý dědek* (surový), *nespívalo se* (nadávat někomu). Zastarávající (méně frekventované) je také slovo *odpustek*.

Příslušnost jazykových prostředků ke stylovým vrstvám

Diskusní příspěvky se v mnohých rysech podobají mluvené řeči, přesto jsem v textech zaznamenala používání knižních slov, která mají nadnesený ráz a váží se na písemný projev, např.: *opěvovat* (oslavovat), *leč* (leda že, ale), *eliminovat* (vyloučit), *učinit* (*udělat*), *počin* (jednání, podnětný skutek), *pomine* (přestat), *byť*, *pakliže* (jestliže), *vévodit* (vládnout), *žalář* (vězení), *dle* (podle), *holedbat* (domýšlivě se vychloubat), *megalomanie* (velikářství), *skutečných velikánů* (slavný člověk), *zastříit* (zakrýt), *skonal* (zemřel), *adekvátní trest* (přiměřený), *lze* (je možné), *dojít k újmě* (ztráta), *díky benevolenci* (shovívavost), *toliko* (přísl. - pouze, jen), *je zcela nasnadě* (přísl. je snadné), *být dalek* (jmenný tvar adj.), *skonal* (zemřel). Také jsem v textech velmi ojediněle zaznamenala termíny z lékařství, např.: *Psychopatie v širším smyslu porucha osobnosti obecně, což kromě antisociální poruchy může zahrnovat i například narcistickou, histriónskou, paranoidní, schizoidní, anankastickou, vyhybavou, závislou*

nebo hraniční osobnost.

Dále jsem se setkala s termíny používanými v počítačové mluvě, např.:

- *dostat ban* (angl. zákaz) - Bany uděluje správce serveru za porušování pravidel. Daný účet se pak nemůže k serveru připojit.

- *cookies* (angl. koláček) - Označuje v protokolu HTTP malé množství dat, která WWW server pošle prohlížeči, který je uloží na počítači uživatele.

Univerbizace a zkracování

Jako neologismy bývají někdy hodnoceny také univerbizované podoby sousloví. Univerbizace je vnik jednoslovného pojmenování motivovaného synonymním pojmenováním víceslovným (*splátkáč* - splátkový kalendář). Univerbizace je projevem jazykové ekonomie a může probíhat různými způsoby: přechodem v kompozita, kondenzací ve spřežky, nahrazením sousloví sufixálním útvarem (*maturák*), substantivizací adjektiv, tvořením zkratkových slov atd. Nejvíce se tento jev projevuje v běžné mluvě, v profesním a slangovém vyjadřování. Univerbizované jednotky bývají nespisovné, ale mohou proniknout do spisovného jazyka a stát se neutrálními, např. *zubař* x *zubní lékař* (ESČ, 2002, s. 505-506).

V diskusních příspěvcích jsem zaznamenala jednoslovná spojení v podobě sufixálních útvarů, např. *benzinku*, *propisovačka*, *normálka*, *jste za mínusáka*, *Privatizák*, *západáci*, *levičák*, *kuponovka*, *Vlakovej* (vlakový dozorce), *smrták*, *napitec*, *děcák*, *zbroják*, *pěšákem* (pěší hlídka), *kojeňáku*, *pepřák*, *živnosták*, *pravičák*, *na berňáku* (berní úřad), *bavoráky*, *za snoba a aroganta*, *vygumovance*, *dvoukoláku* (auto s náhonem na dvě kola), *klikači*, *zfetovanec* atd.

Zkracování je způsob tvoření slov, při kterém dochází k ekonomičnosti vyjadřování. Zároveň může ale docházet ke ztrátě explicitnosti pojmenování, což vede k obtížnému pochopení významu. Iniciálové zkratky vznikají z počátečních písmen části víceslovných pojmenování. Výrazy vzniklé z počátečních slabik nebo i hlásek části víceslovných pojmenování, nazýváme zkratky slabičné. Slabičné zkratky označujeme též jako zkratková slova, protože se začleňují do věty jako slova ohebná. (ESČ, 2002, s. 565)

Nejrozšířenější skupinu v diskusních příspěvcích tvořily zkratky iniciálové, např. *RPSN* (*roční procentní sazba nákladů*), *pan V.K.* (Václav Klaus), *ČSSD*, *KSČM*,

KSČ, TOP 09 (Tradice, Odpovědnost, Prosperita a č. 09), KDU, SZ, VV, *tlačítko NZV* (nouzové zastavení vlaku), *prostor MHD*, *u systému VAL* (Véhicule Automatique Léger), DP (Dopravní podnik), *TRESTNÍ OZNÁMENÍ NA DPHLMP* (Dopravní podnik hl. m. Prahy), *mimo ČR*, *n.b.s.* (National Bureau of Standards), *nastupují do AČR* (Armáda České republiky), *vyšší IQ*, *V KLDR*, *BMW*, *PČR* atd.

Další velkou skupinou byla slova utvořená zkracováním jednoslovných výrazů, např. *komaneč* (komunista), *válení v krimu*, *nácka* (nacista), *Pač* (protože), *dík*, *cigi* (Cikáni), *k Naci pozdravu*, *diferák* (diferenciál), *vlastní nanejvýš Feldu* (Škoda Felicia), *z depky* (deprese), *pašované cíga*, *ve služebních Octávkách* (Škoda Octavia), *vidloň* (hanl.vidlák), *učňák*, *v Kaufáci*, *zadara* atd.

Poslední skupinu tvořily zkratky používané v internetové komunikaci, např. *NJn* (nojo no), *Btw.* (By The Way – mimochodem), *Jj* (just joking - jo jo), *Tj* (to jest), *P. S.* (post scriptum - dodatečně připsáno), *lol* (laughing out loud – hlasitě se směji).

Souhrn

Účastníci diskuse používali výrazy s hláskovou, slovtvornou a lexikálně sémantickou expresivitou. Nejvyšší frekvenci jsem zaznamenala ve výskytu hanlivých substantiv, např. *nohsedové*, *sebranka*, *lump*. Pisatelé se snažili svůj projev ozvláštnit tvorbou nepřímých pojmenování a nových slov. Neologismy se často vyskytovaly v podobě složenin a univerbizovaných sousloví. Téměř v každé diskusi jsem se setkala s používáním ustálených spojení. V diskusích se objevovala také slova obecně česká, např. *frajer*, *nekecat*, *kšefty*. Méně frekventovaná byla slova z moravských nářečí (např. *kryglem po papuli*). Podle očekávání se zde vyskytovala slova původem argotická (např. *kumpán*, *flastr*, *bachař*), vězeňský slang (např. *na cimře*, *při amině*), kriminální slang (např. *loch*) a policejní mluva (např. *jít do tepláku*). Pokud budu porovnávat výskyt cizích slov, nejčastěji jsem zaregistrovala slova anglického a německého původu.

Rysy psanosti se v komunikátech projevíly používáním odborných a knižních slov, např. *schizoidní osobnost*, *učinit*, *počin* atd.

3.7 Grafické prostředky

Pisatelé ve svých projevech používali ke strukturování a organizaci textu grafické prostředky. Interpunkční znaménka diskutujícím sloužila také k vyjádření emocionality. V analyzovaných textech jsem zaznamenala následující grafické prostředky:

-**velká písmena:** ke zdůraznění důležitých slov, např. *-No jen se smějte, dokud ještě můžete Švecová...vaše AGRESIVITA bude jednou po zásluze potrestána..nebojte se...
-DŮKAZ,DŮKAZ,DŮKAZ to chce, jinak mě případ Kájínek nezajímá.*

- **zmnožení interpunkčních znamének a písmen:** pro zdůraznění výpovědi, např.
*- Třeba to pan Lukša myslí ironicky, ne, nebo néééééé?
-Hezkýýýý, ale zdá se, že cizinec neměl pochopení !!!!*

-**uvozovky:** pro označení názvů, nespisovných a jinak příznakových výrazů a pro vyjádření ironie, např.

*-Dopustil se "jenom" vydírání a znásilnění. (ironie)
- Nalil bych jim pár kvalitních panáků z likérky "Drak", ona by je pak přešla chuť sem jezdit... -Domnívám se, že „oplusování občané,, v předmětné diskuzi, jsou xenofobní rasisté.*

- **závorky:** pro doplnění obsahu výpovědi, např.
-Je přece samozřejmé, že když někde něco koupím, převezu to jinam, čímž do toho vložím další peníze (benzín, čas, práce), tak si dám nějakou přirážku.

- **pomlčky:** pro upozornění na jádro výpovědi nebo pro výraznější oddělení vsuvky, např.

-Bůh sud', čím je to způsobeno - zda tím, že se nudí a mají "roupy", nebo tím, že si po odchodu z práce připadají nepotřební.

-Každý, kdo se setká se zlem - a toto skutečně zlo bylo - a nevystoupí proti němu, je SPOLUVINÍKEM a ne že ne!

- **tři tečky:** naznačují řeč neúplnou, např. *Považuji to za lidské i profesní selhání vrchního soudu.....!*

Jazyk v diskusních fórech se přibližuje mluvené řeči používáním emotikonů. Jejich hlavním smyslem je zařadit do elektronické komunikace nonverbální prvky. Používáním „smajlíků“ dochází k výrazné ekonomizaci psaného jazyka. V analyzovaných komunikátech jsem zaznamenala emotikony vyjadřující pozitivní emoce či ironii, např.:

- *no vida zrovna jsem o podobných diskutujících psal :-)* (dobrá nálada)
- *Jsem se pobavila=)))*
- *Bába mu asi řekla že děti nejsou jeho.:D* (vtip)
- *A byli černí, jak bota, že? :o* (úsměv)
- *Souhlasím s názorem, ale ten pravopis.... ☹ ☹ ☹* (posměch)
- *Novický alias Hantek alias ing. Matyáš Bora alias Karel Lopata alias Jan Kovařík alias PhDr. Alena Kovaříková je opět ve formě... ☺ ☺ ☺ ☺ ☺* (ironie, posměch)
- *Možná bych pro vás měl i námět na příští článek, nějak se to prý chvěje v Černobylu a jako výhled do budoucnosti prý se chystá i přímá volba prezidenta v ČR :oD* (ironie, vtip)

Následující emotikony vyjadřovaly negativní emoce:

- *Ten film byla příšerná slátanina.:(* (zklamání, negativní emoce)
- *jak trefné.. neznáte a kopal by jste .-)* (rozhořčení)
- *No, možná to bylo i záměrné - ve vězení bude zdarma, zato domov důchodců by si musel platit ... ;-)* (sarkastická poznámka, úšklebek)
- *A ženské, co klidně prodají vlastní dítě, odchyťavat a kastrovat jak zvířata. Víc na to neřeknu, musela bych se poblejt :-@* (řvoucí, hodně rozzlobený)
- *Babo rad'.. :-/* (skepse)

Někteří autoři své texty prokládali používáním grafických znaků, a tak vytvářeli různé ornamenty, např.

*Nedej se zastrašit ty sen*** il***ní, sebe***stř***edný,naf***ou***kaný,narci***st-
ický,aro----ga-ntí,sob---ecký moci---páne! Ale už táhni za svými mafi---án---skými
kamarády někam do haj--zlu, co třeba do Jižní Afriky, tam je mají v lásce. A vezmi si s
sebou všechny ty hradní prd*elo--ol---ezce.*

3.8 Syntax

V této části bakalářské práce budu dokládat syntaktické vlastnosti mluvených komunikátů, které se vyskytovaly v psaných textech na internetu.

K příznakovým prostředkům patří zvláštnosti větné stavby. Jde o znaky mluvené řeči, ze které se pak dostávají i do psaných projevů. Vychází ze známé situace, ze spontánního vyjadřování a jsou spjaty s emocionálním postojem mluvčího. Pravidelnost větné stavby byla často narušována elipsou (výpustkou). Výpustka vzniká vynecháním větného členu, který se vyrozumí z kontextu nebo ze zkušenosti příjemce. Z eliptických vyjádření vyplývá svázanost s určitou komunikační situací, např. *Spravedlnost (je) slepá dáma, tupý meč a cinklá váha.- Ale co si budeme (povídat), zase to skončí "pod koberečkem"! - Proč vůbec (dávát) dotace soukromým osobám? - Tak si jí (facku) hned vlep a raději dvě, ať se ti rozsvítí v makovici, čobole! - Dnes bych si taky "nepořádila" žádné (dítě), ale díky Bohu už mám...*

Dále pravidelnost větné stavby narušovala apoziopse (nedokončená výpověď), jež se v psané podobě označuje třemi tečkami. V analyzovaných textech docházelo k záměrnému nedokončení výpovědi, např. *Jenže na to viditelně není politická vůle ... - Vykonstruované procesy už tu jednou byly... - Doufám, že již svoje kolegy začal důkladně proklepávat pro koho tak činili... - Už chápu, proto ten nový "záporný" pořad v televizi... - Už aby to lidi pochopili...*

Mezi zvláštnosti větné stavby patří také vsuvka (parenteze). Jedná se o větu nebo slovní výraz, které s větou významově souvisejí, ale nejsou do ní mluvnický začleněny. V analyzovaných textech měla povahu upřesnění a doplňujících informací, např.

-Ale dnes, jak vy říkáte - dnes je sem natáhla ta vaše takzvaná svoboda a můžete je potkat na každém kroku - jako drogovou mafii a jinou mafii, ukrajince s tresnou činností....

-My jsme ho "týrali" (musel uklízet, učit se, mít režim apod.) - tak se sbalil a odešel ke svému biologickému otci, tam se mají líp kluci :-D

-Kdyby se bránil, věřte, že útok by byl ještě brutálnější a hlavně likvidační.

-Tak jsem zvědav pane Klausí, jak se časem ukáže, dle vašich slov, že tato amnestie měla svůj smysluplný význam.

V neposlední řadě se v diskusních příspěvcích objevoval samostatný větný člen. Aditivní výraz stojí mimo vlastní větu, a to buď v antepozici nebo v postpozici. Ze základní věty je vyčleněn, protože na něj autor klade důraz. Nejčastěji na něj odkazuje ukazovací zájmeno nebo příslovce, např. *A Veškrnové, ta má hmotnou zodpovědnost za činy svého manžela!! - Česká republika, zde jsem člověkem.... - Hlavně tím telefonem co tady zmiňujete mohli zavolat ti kteří sedí u těch monitorů, tedy ochranka. - Měl se držet Valašského království, nebýt hamounem a věnovat se tomu čemu rozuměl - slivovici.* Ojedinele jsem v komunikátech zaznamenala osamostatněný větný člen. Vzniká poté, co pisatel uzavře větu a následně ji doplní. Ve zkoumaných textech jsem se setkala nejčastěji s případem, kdy větný člen dodatečně rozvíjel substantivum z předchozí věty, např.

-Jen říkám, že stavební firmy a politici jsou dvě mafiánské struktury. A dobře provázané.

-Tato méněhodnotná " herečka" zde nemá právo !! Žádné !!

-Dlouhodobá nezaměstnanost v těchto končinách, otupělost lidí, to je důvod lhostejnosti. Trestuhodné lhostejnosti.

V psaných komunikátech se vyskytovaly i nepravidelnosti větné stavby, jež porušují gramatickou formu věty, avšak nemají vliv na srozumitelnost vyjádření. Nejčastější chybou ve větné stavbě byla kontaminace, při které dochází ke směšování vazeb. Správná vazba slov (často sloves) je zaměněna s jinou, např.

-Apeluji ale tady všechny lidi, kteří se bojí jít na stadión. (apelovat na x upozorňovat koho co)

-Špatně je tady úplně všechno - dali dotaci na zbytečnou věc nesprávnému člověku se špatným účelem. (se špatným úmyslem x za špatným účelem)

Dále se v psaných komunikátech objevil anakolut (vyšinutí z větné stavby) a atrakce (skladebná spodoba). Anakolut vzniká nenáležitým připojením zbytku textu k začátku výpovědi, např. *Myslím dílem to nese doba, jež ve své podstatě nemá nic dobrého a dílem škola. Kde je učí všechno možné, ale úcta k rodičům to moc neznají.* (správně úctu)

Ke skladební spodobě dochází nenáležitým přizpůsobením sousedních tvarů slov (hlavně pádem), např. *V tomhle národě musí být bohužel většina lidí splachovacích...*

(splachovací).

V replikách jsem rovněž zaznamenala příznakovou podobu slovosledu s příklonkami na začátku větného celku. Je to znak charakteristický pro mluvenou češtinu, ale setkáme se s ním i ve spontánních psaných nepřipravených komunikátech, např. *bych panu Kalábovi nas... - Jsem netušila, že když si budu chtít něco postavit dostanu peníze z EU. - Si jen tak sedíte a napadne Vás takový dementní hajzl, za bílého dne a přede všema. - Si ho živte, když mu tak fandíte!*

Velmi frekventovaným syntaktickým jevem bylo používání polysémantických spojovacích prostředků *že, když* ve vedlejších větách. Opět zde můžeme hovořit o přenášení jevů mluvené řeči do psaných komunikátů. V závorce uvádím příklady spojovacích prostředků, kterými lze nadbytečné užívání zmiňovaných spojek nahradit. Příklady:

-Kajínek to neudělal. Ale našťval policajty, že jim sebral auto plný pistolí a samopalů, tak musí pykat. (protože)

- Myslím, že kdyby se ten mladík bránil, že by si ten cigoš nedovolil tolik. (tak by)

-On nečmáral po plakátech, že by chodil po městě. (když) On o přestávce v depu ničil svému chlebováři (dopravnímu podniku) reklamy a...

-Dneska musí být trať taková, že mezi tratí a diváky je mnoho bezpečnostních prvků. (aby)

-Výsledek je, že pak staré babky v tramvaji musí ve stoje poslouchat sedícího suveréna, který na celý vůz vyřvává, že když mu fotr nekoupí ty nové boty a telofon za "patnáct" do páteční "kalby" tak ho pěkně nas... (pokud, jestli)

Vztažné zájmeno *který* bylo ve vedlejších větách opakovaně nahrazováno *absolutním co*, například:

-Zbavil občany tohoto státu dvou zrud co neměly s nikým slitování zločinců co po zásluze byli zlikvidováni!!!

- Ano, už je to hodně hodin, co se stala ta hrůza, ale nic a nikdo nezmenší tu prokletou bolest, co leze všude a nikdy, nikdy se ji nezbavíte.

- Závod byl povolený a lidi co tam stáli, tak tam nestáli rozhodně na klobásy a kedlubny a rozhodně to nebyl dětský den s balónkami.

- Stačí, když ví, že kvůli tomuto menšinovému "sportu" pár omezenců, co si potřebují něco dokazovat, umírají nevinní lidé.

- K tomuto tématu se vyjadřují mnohdy i ti,co o tomto zhola nic neví.

V podřadných souvětích se nejfrekventovaněji vyskytovaly polysémantické spojovací prostředky *že, když, a absolutní co*. Dále se v hojném počtu objevily spojky: *kdyby, protože, který, tak, aby, jak* atd. V souvětích souřadných pisatelé nejčastěji používali spojovací výrazy *a, ale*. Mimo hypotaktických a parataktických souvětí jsem v diskusích zaznamenala věty, které k sobě byly přičleňovány bez explicitního vyjádření jejich vztahu. Obvykle se s tímto jevem setkáváme v mluveném projevu, ale proniká i do psaných komunikátů, např.

-*Nekteri se zastavaji matky, jini dcery, nikdo to nemuze rict, nic o nich nevite, prectete si tady jeden clanek a uz jste vsichni chytri.*

-*Případů přibývá, 17.listopad se blíží, lidé nechodí k volbám, doufají jen v úspěch revoluce bez sametu...*

-*Toto období netrvá jako u zvířat jen jednu roční sezónu, oni zůstanou otroky svého potomstva až do konce, čas radostí pro ně prostě skončil, teď už jim nezbude než jenom dřít, provždy, v bolesti...*

-*Noční útoky na diskotéky, kouření, kašlání na školu, lhaní, krádeže malých částek peněz..., občas alkohol, uklidí si sotva svůj pokoj..a to ještě na dlouhé naléhání.*

Účastníci diskuse se většinou oslovovali zdvořile (např. *Vážení,..., Všichni zúčastnění téhle diskuze! Vážení spoluobčané,..., Milá paní Adámková ...*). Někteří pisatelé však svým oslovením vyjadřovali neúctu k druhým (*Milá Darino,..., Milá, chytrá horákyň,..., Milostivá,...,Člověče nešťastná, Vy...*). Za nespisovné je rovněž považováno oslovení pouze příjmením v 5. pádě nebo oslovení v 1. pádě (např. *ale pane Novák,..., Pane Lukša,..., Pane Mikšíček,..., Navrátilé,...*). Časté bylo i hromadné oslovení (např. *Hej Vy všichni Brňáci !!!! HEJ Ostraváci !!! Lidi,..., Ó vy všichni vzorní...*). Ve většině případů se diskutující oslovovali ve 2. osobě čísla množného. Pouze v silně emocionálních projevech docházelo k tykání, např. *Morávku z Prahy, ty*

chuděro, ty sám vůbec nemůžeš diskutovat o IQ, když jste tam u vás převážně volili nácka lapku a k tomu je zapotřebí jen IQ tykve a méně.

Z další kontaktních prostředků jmenuji tázací věty, které soužily jako výzva k reakci (např. *To je v pořádku když maminkám nepřijde celý měsíc mateřská? A když se já nebo vy opozdíte 3 dny s nějakou platbou, tak už vám banky apod. volají jak magoři a posílají dopisy atd atd...To je v pořádku????*).

Spontánnost psaných komunikátů v diskusním fóru dokazuje množství různých překlepů. Časté bylo prohazování písmen (např. *Schnegenský prostor, podhuobím pro extremismus, ztratu sveho miolovaneho*), záměna písmen (např. *kdyby tě zavřeli bez důkyzů?!*), vynechávání písmen (např. *praviovy priznivec*), nadbytečnost písmen (např. *se vši razantnostní, tihle mlúadí*), prohazování velkých písmen (např. *zakážeme všechno*) a psaní dvou velkých písmen po sobě (např. *PRvní pomoc*).

V diskusních příspěvcích jednoznačně převládaly repliky s diakritickými znaménky. Ovšem někteří diskutující ve snaze o rychlou reakci diakritiku používali částečně. To svědčí o spontánnosti a emocionalitě ve vyjadřování, např. *Rodina donese kus suchého salámu a chleba. Pak at si pan doktor na mne otevře ústa*. Ojedinele se vyskytovaly i příspěvky naprosto bez diakritiky, např. *Nebyl tim utocnikem ministr zdravotnictvi, ktery uz nemohl vydrzet vecnou kritiku na svou praci ve vlade? Lidicky.tady se deji zazraky. Jeste pred 15 minutami byly vedouci prispevky obracene*.

Většina pisatelů strukturovala svůj projev interpunkčními znaménky, avšak někteří, podobně jako u diakritických znamének, používali interpunkci částečně, např. *I přes rozkostičkové obličej vidím že útočník je cikán jako poleno! Jenom bych chtěl vidět kolikrát by ten co mu pomůže musel jít na policii vypovídat poté svědčit u soudu, kde by se ten dobytek dozvěděl, kde bydlím atd...*

Zřídka jsem zaregistrovala příspěvky, ve kterých autoři interpunkci a diakritiku naprosto ignorovali (např. *Za druhy utocnik bych rekl bude taky necpo pofiderniho takže buh mezi takové dva blecky od pohledu bych se ani nemontoval za třetí v tyhle republice jsou zákony postaveny pro kriminalníky ne pro slušný lidi takže se nedivím že lidi jsou zastraseni a netroufnou si.*).

Souhrn

K příznakovým prostředkům z hlediska syntaxe patřily zvláštnosti a nepravidelnosti ve větné stavbě. V podřadných souvětích se vyskytovaly

polysémantické spojovací prostředky *že, když* a absolutní *co*. Většina pisatelů používala interpunkční a diakritická znaménka. Pouze u některých replik jsem zaznamenala jejich vynechávání, což signalizuje spontánnost a emocionalitu ve vyjadřování.

3.9 Téma

Tematika diskusních příspěvků by se měla odrážet od tématu zpravodajského článku. V našem případě diskutující ve svých příspěvcích reagovali na kriminální kauzy různého druhu. Nejčastěji téma rozvíjeli tak, že situaci zhodnotili, popřípadě navrhli, jak by justice měla v určitých případech postupovat. Ostatní účastníci pak k příspěvku připojovali souhlasné či nesouhlasné názory, např.

Příspěvek č. 1 *Co na to říct? Matka měsíčního miminka má potřebu chlastat místo toho, aby se věnovala drobčkov...*

Příspěvek č. 1.1. *Nesouhlasím s topovaným příspěvkem. I matka malého dítěte má právo se pobavit. Myslím, že toto byla jen shoda nešťastných náhod, která se mohla stát i kdyby se matka nebavila. Upřímnou soustrast.*

Pisatel č. 2 *Poslala bych jí sedět až by zčernala..... Každý, kdo chce mít dítě by měl mít splněné psychotesty, protože co je to poslední roky za dutý hlavy vygumovaný je neskutečný.....!!!*

V pravidlech diskusního fóra je zakázáno uveřejňovat příspěvky a odkazy nesouvisející s tématem. Zaznamenala jsem však mnoho příspěvků, kdy k odchylování od tématu docházelo. Jako příklad mohu uvést diskuse k článku s názvem „Opilá žena spadla do kolejí pražského metra, dvě soupravy ji potom přejely“. Zpravodajský článek informoval o opilé ženě, která spadla do kolejí v pražském metru. Žena strávila v kolejích osm minut. Mezi tím nad ní projely dvě vlakové soupravy, ale neutrpěla žádná zranění. Vidělo ji mnoho kolemjdoucích, ale nikdo jí nepomohl ani nepoužil nouzové tlačítko k zastavení vlaku. Dozorčí ji na kameře neviděl. Nakonec jí pomohla skupinka mladých lidí.

Diskutující se od tématu odchylovali tím, že projevovali nesnášenlivost a netoleranci vůči obyvatelům z Prahy, např.

Příspěvek č. 1. *Jen mě fascinuje, jak lidi čuměli a nic nedělali.*

Příspěvek č. 1.1. *Lidi? Já bych řekl, že to byli Pražáci :-)*

Příspěvek č. 2. *Jo toto se stát někde jinde a nedej bože, kdyby se to stalo na Moravě. To by pražští Pepíci vřeštěli něco o venkovských balících a vidlácích, neschopných podat pomocnou ruku člověku, který to potřebuje. Že Pepíci???*

V rámci této diskuse účastníci také kritizovali činnost novinářů, kteří se snaží upoutat pozornost čtenáře hlavním titulkem, avšak mnohdy dochází k nesprávnému vyložení obsahu článku, např.:

Příspěvek č. 1. : *Takže ženu přejely 2 soupravy a pak skončila pouze s bolestmi zad? Novinky nelžete zas!*

Příspěvek č. 2. : *Novinky, co je to zase za nadpis ??? Projely dvě soupravy, ale ženě neublížily, tedy ji ani NEPŘEJELY !!! Tyhle vaše bulvární nadpisy jsou ubohé...*

V diskusi k článku, který pojednával o smrtelném neštěstí při automobilových závodech, jsem se setkala s kritikou neetického chování novinářů a fotografů. Diskutující negativně hodnotili to, že se novináři jako senzaci snaží zachytit chvíle zármutku lidí, kteří přišli o své blízké, např. *Novináři/fotografové by měli ctít určitou etiku a nedávat fotografie plačících kamarádek do novin a sem na internet. Přejde mi to hrozný. Chudáci rodina a kamarádi jsou z toho zdrcení a pak se ještě uvidí takto na internetu... Nejde jenom o tento případ...celkově by se někteří novináři měli nad sebou zamyslet.*

V jiných diskusích účastníci kritizovali činnost cenzorů, kteří za porušování pravidel diskusního fóra odstraňují příspěvky z veřejného prostoru, např.: *Cenzore co pan Tomáš Pavlata z Čěšova napsal závadného? Že on ten voják je někdo z tvojí přízně?*

Také jsem se setkala s příspěvky xenofobního typu, např. *To by mě zajímalo kdo tě do naší země pustil. Jakmile se dostaneme k moci, tak všichni pomůžete zpět odkud jste přišli, nelegální přistěhovalci.*

Někteří pisatelé se však vyjadřují záměrně naprosto scestně, aby upoutali pozornost ostatních účastníků diskuse a strhli lavinu nesouhlasných příspěvků.

4 Závěr

V bakalářské práci jsem se zabývala jazykovými prostředky, které byly používány v rubrice Krimi - názorového diskusního fóra Novinky.cz. Věnovala jsem se rovněž způsobu komunikace mezi účastníky diskuse a tématu. Mým cílem bylo zjistit, v čem se tyto spontánní psané nepřipravené komunikáty shodují s komunikáty primárně mluvenými a připomenout rysy psanosti, které si zachovávají. Jelikož se jednalo o reakce a názory čtenářů na články s kriminální tematikou, zajímalo mne, zda se v příspěvcích budou vyskytovat slova spojená s tímto prostředím, tj. slova patřící do kriminálního a vězeňského slangu, argotu a policejní mluvy.

V jednotlivých jazykových rovinách jsem dokládala, jaké jevy mluvené řeči se v diskusích vyskytovaly a s jakou frekvencí. Ve fonetické rovině často docházelo k zjednodušování hláskových skupin, spodobě znělosti a nesprávnému dloužení vokálů ve slovech cizího původu. Z nářečních variant jsem se setkala s podobou slova *všeci*, která je typická pro diskutující ze západní části Moravy. U diskutujících ze střední Moravy jsem zaregistrovala změnu *ou>ú>ó*, např. *dost dloho*. V tomto případě se zároveň může jednat o krátkou samohlásku v základu slova, která je v hanácké nářeční skupině obvyklá např. u slov *mucha*, *blato*, *psat*. Dále jsem objevila změnu *ou>ú*, která se projevuje ve východomoravských nářečích, např. *nebud' hlupá*. U pisatelů ze Slezska se projevila zejména krátkost samohlásek, např. *kšefty se hybou*.

V morfologické rovině byla nejčastější změnou oproti spisovné češtině diftongizace *ý>ej* v koncovkách adjektiv a zájmen. Druhou nejfrekventovanější změnou v koncovkách adjektiv bylo úžení *é>í/ý*. U jmen se projevovalo v 7. p. pl. zakončení na *–ma*. Dále docházelo k unifikaci pádových koncovek u přídavných jmen a zájmen. U sloves jsem nejčastěji zaznamenala vynechávání koncového *–í* ve slovesných tvarech 3. os. pl. (např. *nemaj*, *nechaj*) a odsouvání koncového *–e* v 1. os. pl. (např. *diskriminujem*, *můžem*). Hojně se vyskytovalo také hovorové zakončení na *–u* v 1. os. sg. sloves 3. třídy (např. *děkuju*, *nepamatuju*). Z nářečních variant se objevovaly nespisovné tvary slovesa být (*su*, *som*).

V lexikální části práce jsem se zabývala příslušností slov k jednotlivým útvarům a poloútvaram národního jazyka. Zajímala jsem se o původ, dobový výskyt a expresivitu lexikálních jednotek. Z hlediska expresivity převažovala slova s negativním příznakem. Frekventovanou skupinu tvořila hovorová slova s expresivním příznakem a

dále slova obecně česká. Výjimečně jsem zaznamenala slova moravských nářečí (např. *kryglem po papuli*). Podle očekávání se zde vyskytovala slova původem argotická (např. *kumpán, flastr, bachař*), vězeňský slang (např. *na cimře, při amině*), kriminální slang (např. *loch*) a policejní mluva (např. *jít do tepláků*). Pokud budu porovnávat výskyt cizích slov, nejčastěji se objevovala slova anglického a německého původu. Mnoho německých slov zároveň tvořilo součást argotu. Z hlediska slovotvorby jsem zaznamenala velký počet neologismů, které vznikly jako hybridní složeniny (např. *Absurdistán, pseudonázory, Zemanland*), spřahováním (např. *pane ještěprezidente, rádobymatka*) nebo jako determinativní složeniny. Dalším způsobem tvoření slov byla univerbizace, zkracování a odvozování.

K příznakovým prostředkům z hlediska syntaxe patřily zvláštnosti a nepravidelnosti ve větné stavbě. V podřadných souvětích se vyskytovaly polysémantické spojovací prostředky *že, když* a absolutní *co*. Spontánnost a emocionalita se projevila vynecháváním interpunkce, diakritiky a různými druhy překlepů.

Je třeba zdůraznit, že účastníci diskuse psali repliky odlišně – od čistě spisovných podob přes střídání různých - spisovných i nespisovných - podob v jednom příspěvku po příspěvky naprosto nespisovné. Někteří autoři si uvědomovali veřejné prostředí diskuse a snažili se dodržovat spisovnou normu. Z hlediska fonetiky a morfologie se jednalo o používání jmenných tvarů adjektiv (např. *byl ochoten, jsem zvědav*) a participiálního (opisného) pasiva (např. *je napaden, měl by být vyhoštěn*). Opakovaně se v diskusích objevoval knižní tvar *mne* ve 2. a 4. pádě osobního zájmena já. Někteří pisatelé používali stylově vyšší podobu 2. stupně příslovci (např. *lépe, hůře, snáze*). U sloves v 1. os. sg. se objevovalo neutrální zakončení na *-i* nejčastěji ve slovech *litovat* a *přát*. Na úrovni lexika se rysy psanosti projevovaly používáním odborných slov latinského původu (např. *In dubio pro reo*) a používáním knižních slov a obrátů (např. *je zcela nasnadě, eliminovat, leč, vévodit, lze, počín*). Méně frekventovanou skupinu tvořila slova archaická, např. *příštipkář, žandár, šatlava*. V syntaktické rovině pisatelé strukturovali svůj text interpunkčními znaménky a grafickými prostředky (závorky, pomlčky).

Tímto jsem potvrdila předpokládanou hypotézu a splnila stanovený cíl práce.

5 Seznam použité literatury

5.1 Odborná literatura

BEČKA, J. V. (1992): *Česká stylistika*. Praha: Academia.

ČECHOVÁ, M. a kol. (2000): *Čeština - řeč a jazyk*. Praha: ISV nakladatelství.

ČECHOVÁ, M – CHLOUPEK, J. - KRČMOVÁ, M. - MINÁŘOVÁ, E. (2003): *Současná česká stylistika*. Praha: ISV nakladatelství.

ČECHOVÁ, M. - KRČMOVÁ, M. - MINÁŘOVÁ, E. (2008): *Současná stylistika*. Praha: NLN.

ČMEJRKOVÁ, S. - HOFFMANNOVÁ, J. eds. (2011): *Mluvená čeština: hledání funkčního rozpětí*. Praha: Academia.

CURÍN, F. a kol. (1977): *Vývoj českého jazyka a dialektologie*. Praha: SPN.

DAVID, M. (1999): *Tvoření slov v češtině*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích.

HAVRÁNEK, B. (1963): *Studie o spisovném jazyce*. Praha: ČSAV.

HUBÁČEK, J. (1987): *Učebnice stylistiky*. Praha: SPN.

JANDOVÁ, E. - DAVID, J. - HOFFMANNOVÁ, J. – MÜLLEROVÁ, O. (2006): *Čeština na WWW chatu*. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě.

KOPECKÝ, K. (2007): *Módní trendy v e-komunikaci*. Olomouc: Hanex Olomouc.

KROBOTOVÁ, M. (2004): *Úvod do české stylistiky*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.

PMČ: *Příruční mluvnice češtiny* (1995). Praha: NLN.

RYBKA, M. - MALÝ, O. (2002): *Jak komunikovat elektronicky*, 1 vydání, Praha: Grada Publishing, spol. sr.o.

SAUSSURE, F. de (1989): *Kurs obecné lingvistiky*. Praha: Academia.

ZIMA, J. (1961): *Expresivita slova v současné češtině: studie lexikologická a stylistická*. Praha: Nakladatelství Československé akademie věd.

5.2 Časopisy

ČMEJRKOVÁ, S. (1997): Čeština v síti: Psanost či mluvenost? *Naše řeč*, 80, s. 225-247.

HLADKÁ, Z. (2006): Pravopis v současné korespondenci mladých lidí. *Naše řeč*, 89, s. 73-88.

HOFFMANNOVÁ, J. (2010-2011) : Různé podoby současné komunikace: mezi mluveností a psaností (1. část). *Český jazyk a literatura*, 61, s. 62-70.

HOFFMANNOVÁ, J. (2010-2011) : Různé podoby současné komunikace: mezi mluveností a psaností (2. část). *Český jazyk a literatura*, 61, s. 176-184.

CHROMÝ, J. (2006): Vachkovo pojetí psaného jazyka v kontrastu s běžnou komunikací. *Čeština doma a ve světě*, XIV, s. 53-57.

CHROMÝ, J. (2012): Koncepce stylových faktorů v československé lingvistice: rozbor, kritika, nástin řešení. *Naše řeč*, 95, s. 57-69.

JIRÁK, J. (2006): Diskuse o užívání spisovné češtiny z hlediska medializace veřejné a soukromé komunikace. *Naše řeč*, 89, s. 15-20.

KŘÍSTEK, V. (1973): Jungmannovy názory na jazyk a jeho poslání v životě společnosti. *Naše řeč*, 56, s. 169-172.

SVOBODOVÁ, J. (2011/2012): Spisová čeština ve společnosti - iluze a realita, *Český jazyk a literatura*, 62, s. 111-116.

5.3 Slovníky

ČERMÁK, F. a kol. (2009): Slovník české frazeologie a idiomatiky 1: Přirovnání. Praha: Leda.

ČERMÁK, F. a kol. (2009): Slovník české frazeologie a idiomatiky 2: Výrazy neslovesné. Praha: Leda.

ČERMÁK, F. a kol. (2009): Slovník české frazeologie a idiomatiky 3: Výrazy slovesné. Praha: Leda.

ČERMÁK, F. a kol. (2009): Slovník české frazeologie a idiomatiky 4: Výrazy větné. Praha: Leda.

ESČ: *Encyklopedický slovník češtiny* (2002). Praha: NLN.

FILIPEC, J. (2012): *Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost*. Praha: Academia
SSČ: *Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost* (2012): Praha: Academia.

HUGO, J. (2006): *Slovník nespisovné češtiny*. Praha: Maxdorf.

5.4 Internetové prameny

V práci byly zkoumány diskuse k následujícím článkům. Všechny články jsou dostupné na serveru Novinky.cz <<http://www.novinky.cz/>> pod těmito odkazy:

<<http://www.novinky.cz/krimi/284495-tragedie-na-rallye-v-lopeniku-zlomila-kamaradky-zemrelych.html>> Cit. 2012-11-12

<<http://www.novinky.cz/krimi/286228-ke-kradezi-pul-miliardy-stacila-pred-peti-lety-nalepka-na-auto-vratny-jen-zamaval.html>> Cit. 2012-11-29

<<http://www.novinky.cz/krimi/289709-amnestovani-vezni-zmlatili-a-okradli-v-pruchodu-v-centru-prahy-turisty.html>> Cit. 2013-01-08

<<http://www.novinky.cz/domaci/289708-klaus-kampan-proti-amnestii-je-utokem-proti-mne-nedam-se-zastrasit.html>> Cit. 2013-01-08

<<http://www.novinky.cz/krimi/292105-opila-zena-spadla-do-kolejiste-prazskeho-metra-dve-soupravy-ji-potom-prejely.html>> Cit. 2013-02-03

<<http://www.novinky.cz/krimi/292229-obvineny-v-metanolove-kauze-uhradil-skodu>>

[zrejme-vyvazne-s-podminkou.html](#)> Cit. 2013-02-04

<<http://www.novinky.cz/krimi/292223-radovanky-s-prostitutkou-prisly-cizince-draho.html>> Cit. 2013-02-04.

<<http://www.novinky.cz/krimi/292253-starik-na-ulici-malem-umlatil-holi-exmanzelku-zachranili-ji-kolemjdouci.html>> Cit. 2013-02-05

<<http://www.novinky.cz/krimi/292295-byvaly-ELITNI-vojak-znasilnil-1-5mesicni-holcicku-poskytla-mu-ji-matka.html>> Cit. 2013-02-06

<<http://www.novinky.cz/krimi/293025-lupic-pri-prepadeni-hrozil-cerpadlari-plamenometem.html>> Cit. 2013-02-12

<<http://www.novinky.cz/krimi/294093-rodice-vietnamce-ktery-zemrel-po-zasahu-policie-zadaji-100-milionu.html>> Cit. 2013-02-22

<<http://www.novinky.cz/krimi/294197-hasici-vytahovali-bmw-z-chovneho-rybnika.html>>

Cit. 2013-02-24

<<http://www.novinky.cz/krimi/294190-pacient-s-nozem-v-ruce-zautocil-na-lekare.html>>

Cit. 2013-02-24

<<http://www.novinky.cz/krimi/293388-prazska-policie-ma-pohotovost-prijedou-tisicedanu.html>>Cit. 2013-02-24

<<http://www.novinky.cz/krimi/294268-muz-se-brutalne-pomstil-matce-vyhodil-jejihopsa-z-jedenacteho-patra.html>> Cit. 2013-02-25

<<http://www.novinky.cz/domaci/294364-byvaly-tajemnik-znojemske-radnice-jde-zamrize-za-prijeti-uplatku.html>> Cit. 2013-02-26

<<http://www.novinky.cz/krimi/294859-vyplatte-mi-davku-nebo-vas-zbiju-zene-hrozi-za-vydirani-urednice-ctyri-roky.html>> Cit. 2013-03-02

<<http://www.novinky.cz/vase-zpravy/olomoucky-kraj/prostejov/590-15671-muz-zemrel-po-operaci-slepeho-streva-rodina-zazalovala-nemocnici.html>> Cit. 2013-03-03

<<http://www.novinky.cz/krimi/295221-piratovi-silnic-ktery-brutalne-zbil-autobusaka-soud-trest-uz-vice-nezmirnil.html>> Cit. 2013-03-06

<<http://www.novinky.cz/krimi/295265-zneuziti-jsem-si-vymyslela-rekla-divka-v-pripadu-svedka-v-kauze-casa.html>> Cit. 2013-03-06

<<http://www.novinky.cz/krimi/295498-alkoholovy-dychanek-skoncil-smrti-mesicniho-chlapecka.html>> Cit. 2013-03-08

<[72](http://www.novinky.cz/krimi/295456-farmu-bolka-polivky-poslal-soud-do-</p></div><div data-bbox=)

[upadku.html](#)>

Cit. 2013-03-08

<<http://www.novinky.cz/krimi/295424-soud-smetl-zalobu-na-matku-ktera-nutila-dceru-uklizet-a-ucit-se.html>> Cit. 2013-03-08

<<http://www.novinky.cz/krimi/295504-rath-by-se-mohl-dostat-z-vezeni-na-kauci-dva-miliony-korun.html>> Cit. 2013-03-10

<<http://www.novinky.cz/krimi/295700-lide-v-jeseniku-chodili-kolem-brutalniho-utoku-v-obchodnim-centru-nikdo-nepomohl.html>> Cit. 2013-03-11

<<http://www.novinky.cz/krimi/296067-postrach-zen-z-biliny-dopadli-byl-jim-teprve-sestnactiletý-mladík.html>> Cit. 2013-03-14

<<http://www.novinky.cz/krimi/296223-pri-fotbalovych-vytrznostech-v-olomouci-se-zranilo-sest-banikovcu.html>> Cit. 2013-03-16

<<http://www.novinky.cz/krimi/296458-holandane-vybudovali-na-brnensku-profesionalni-pestirnu-konopi.html>> Cit. 2013-03-19

<<http://www.novinky.cz/krimi/296587-zenu-v-chlumci-zabil-zrejme-jeji-nezletily-syn.html>>

Cit. 2013-03-20

<<http://www.novinky.cz/krimi/296617-nasli-poklad-na-blanensku-a-zatajili-ho-odmenu-nedostanou-ceka-je-trest.html>> Cit. 2013-03-20

Další:

Internetová jazyková příručka (2008-2013) [online]. Cit. 2013-03-16

Poznámka: Seznam literatury a odkazy na citovanou literaturu v textu jsou upraveny v souladu s požadavky redakce odborného časopisu Naše řeč.

6 Seznam tabulek

Tab. č. 1 Rysy mluvených a psaných textů

Tab. č. 2 Rozdíly mezi běžnou a elektronickou komunikací

7 Přílohy

7.1 Článek k diskusi

Ke krádeži za půl miliardy stačila před pěti lety nálepka na auto, vrátný jen zamával

Zatímco autoři detektivek vymýšlejí stále komplikovanější zápletky, scénář, podle kterého zmizelo před pěti lety z pražské pobočky bezpečnostní agentury G4S více než půl miliardy korun, byl překvapivě jednoduchý. Dvojice pachatelů mírně upravila běžnou dodávku tak, aby svým vzhledem připomínala firemní vůz používaný k převozu peněz. Pak už stačilo prokázat nebetyčnou drzost a pro rekordní sumu si zajet přímo do "jámy lvové".

čtvrtek, 29. listopadu 2012, 11:31 – Praha

ČTK

7.2 Diskuse

Názor s nejvíce souhlasnými hlasy (206)

1. Vít Babrňák, Havířov

Čtvrtek, 29. listopadu 2012, 11:35:07 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +206

No, lepší než aby je ukradla vláda.

Názor s nejvíce nesouhlasnými hlasy (124)

2. Adam Kuzno, Jemnice

Čtvrtek, 29. listopadu 2012, 11:36:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | -124

Vláda nekrade

3. Lukáš Erdélyi, Neznašov

Čtvrtek, 29. listopadu 2012, 11:37:45 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | -22

[Adam Kuzno, Jemnice]

Vláda nekrade

4. Radek Havel, Plzeň

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:37:52 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +5

Najdi Frantu a buď bambůča!

5. Helena Točíková, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:38:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +39

někomu stačí správná barva trička a legitimace

6. Lukáš Erdélyi, Neznašov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:38:55 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +7

Adam Kuzno, Jemnice řekl(a):

"Vláda nekrade"

děti :D

7. Miroslav Eliášek, Poděbrady

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:39:02 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +39

Ubozí břídilové proti našim ostrým hochům nadřízeným, co můžou ukrást z tepla svých kanceláří daleko větší sumy, anebo z nás dělat hlupáky a nechat nás, ať se (zase) prostituujeme s určitěnekamarády bůhvíodkud z Evropy i Ameriky, za pár korun, a létáme z letiště s megalomanským názvem ... však víte.

8. Petr Beran, Ledce

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:39:33 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +52

Takže i kdyby si to měl odsedět, tak si ročně přijde na 55 milionů, kdo tohle umí za rok vydělat?

9. Denisa Svobodová, Karviná

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:44:21 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +27

Geniálně jednoduché - jednoduše geniální. Peníze pojištěny, takže z daní nepůjdou :-)

10. Jaroslav Štreit, Valašské Meziříčí

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:44:21 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +29

Mám rád tyto zločiny proti systému

11. Miloslav Pokštefl, Městec Králové

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:45:30 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +54

Dneska stačí ke krádeži miliardy být ministrem, primátorem, nebo udělat třeba systém IZIP apod. Co je to půl miliardy. To jsou v provnání se státními, lukrativními zakázkami, zadávané bez výběrového řízení, nebo zmanipulovaného, pouze drobné.

12. Miloslav Pokštefl, Městec Králové

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:47:03 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +42

Adam Kuzno, Jemnice řekl(a):

"Vláda nekrade"

Zapomněl dodat, MÁLO.

13. Jaroslav Hátle, Trutnov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:47:12 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +39

Velký respekt panu Procházkovi - takhle se to dělá, pokud chcete v džungli jménem Česká republika uspět. Kdo umí, ten umí. ;-)

14. Martin Sečkař, Cheb

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:48:56 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +34

Tak to je neskutečnej amatérismus, asi by měli hnát k zodpovědnosti své bezpečnostní šéfy! Před pár lety jsem pracoval coby vrátný v Chebském masokombinátu. Neměli jsme kameru, ani počítač. Jen obyčejné knihy jízdy. A NEEXISTOVALO, abychom nemohli dohledat, KDO, KDY a JAKÝM autem jel. Znali jsme "svá" auta a to jak nákladní, tak i osobní. Cizí vozidlo se nedostalo do prostoru podniku.

15. Petr Marek, Dobříš

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:49:25 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +29

ne vláda nekrade, ta si to ronou všechno bere a znárodňuje na soukromé účty a nebo si to dává do podlah...

16. Miloslav Pokštefl, Městec Králové

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:50:05 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +16

Takže i kdyby si to měl odsedět, tak si ročně přijde na 55 milionů, kdo tohle umí za rok vydělat? napsal Petr Beran Ledce.To byste se divil, kolik takových sedí ve vládě a na ministerstvech.

17. Radek Havel, Plzeň

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:50:19 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +59

Tlustej Saša ukrad třičtvrtě miliardy přes Promopro a teď ho za odměnu šoupnou do vedení NATO. To bych blil!!!!

18. Petr Marek, Dobříš

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:52:02 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +21

Denisa Svobodová, Karviná

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:44:21 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | +1

Geniálně jednoduché - jednoduše geniální. Peníze pojištěny, takže z daní nepůjdou :-)

a kde myslíte, že pošťovny berou oeníze ? od nás všech, takže to zaplatíme opět mi třeba tím, že vám zdrazí poistku na dům, na auto atd... zkuste přemýšlet trochu....

19. Petr Marek, Dobříš

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:53:07 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +6

oprava-- opšt to zaplatíme my.... :-)

20. Rostislav Raška, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:53:22 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | -15

Pane Havle,mne by vážně zajímalo,jak tohle víte a jak tohle můžete tvrdit?Ví se obecně,že cca devět lidí je stíháno vazebně,Vondru nikdo nežaloval,ani sami zatčení jej neoznačili za spolupachatele.Takže máte dojem,že si to oni rádi odsedí za něj a ještě mu dají všechny peníze? jste naivní.....a ještě lžete

21. Petr Marek, Dobříš

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:53:39 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

plaší se mi klávesnice, hrůza děs....

22. Milan Jičínský, Mor.Třebová

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:54:31 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +13

Neuvěřitelný postup kontrolní ostrahy vstupu a výjezdu ze sídla financí...Jenže tady kradou všichni a zákony jsou ,jak řešeto a když jsi bohatý ,jsi prostě nepostižitelný takže ...koho zavřít dřív?

23. Pavel Branka, Portsmouth

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:54:49 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +9

Zda se to jako dobry konec pro Prochazku. Balik penez a nemohou ho najit. Ale nemenil bych s nim. Musi to byt stresujici, stale na uteku, kazde zaklepani na dveře muze znamenat konec. A nakonec ho stejne dostanou.

24. Jiří Sigmund, Oslavany

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:55:50 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +27

Pane Procházko,užijte si těch peněz - vytahanými mnohem většími zloději z kapes občanů,dlouho a ve zdraví...Nikomu jste neublížil,neukápala ani jedna kapka krve,nikomu nebyl zkřiven jediný vlasek....Spíše si kladu otázku,proč si ti naši slavní "lovci lebek" neodskočili kousek vedle pro pana Koženého?Že by hodně mluvil?

25. Josef Schnurch, Nový Jičín

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:57:10 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +9

p.Havel nelže!!!Ale Vy obhajujete lumpa.K tomu vyznamenava ješt větší lumpy jak je on sam.

26. Pavel Branka, Portsmouth

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:57:52 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +24

Milan Jičínský, Mor.Třebová

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:54:31 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | +1

Neuvěřitelný postup kontrolní ostrahy vstupu a výjezdu ze sídla financí...Jenže tady kradou všichni a zákony jsou ,jak řešeto a když jsi bohatý ,jsi prostě nepostižitelný takže ...koho zavřít dřív?

Ono je už zarazející, že pouze jediný zaměstnanec muze bez kontroly a kolegu jen tak vybrat takovou sumu z trezoru, aniž by se to muselo někde zaznamenat, nebo mu je někdo vydat. A proč, za jakým účelem měl přístup k penězům? Tohle je to divné.

27. Oldřich Pokorný, Jimramov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:59:29 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +23

Líbí se mně ta "úměrnost" trestů. Ten, kdo s maketou pistolky přepadne benzinku a ukradne 5000 dostane stejně, nebo skoro stejně jako ten, kdo ukradne půl miliardy. O co spravedlivější by bylo, kdyby byl trest úměrný škodě. Např. škoda 1000kč = 1 den vězení.

28. Jaroslav Hátle, Trutnov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:00:19 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +7

Pavel Branka, Portsmouth

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:54:49 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Zda se to jako dobrý konec pro Procházku. Balík peněz a nemohou ho najít. Ale neměl bych s ním. Musí to být stresující, stále na úteku, každé zaklepaní na dveře muze znamenat konec. A nakonec ho stejně dostanou.

* * *

Pokud se mu podaří usadit se v zemi, se kterou ČR (potažmo EU) nemá smlouvu na vydávání zločinců, tak má vyhráno. Peněz na to má dost (aby takto uspěl).

29. Pavel Branka, Portsmouth

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:01:14 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +27

Jiří Sigmund, Oslavany

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:55:50 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Pane Procházko,užijte si těch peněz - vytahanými mnohem většími zloději z kapes občanů,dlouho a ve zdraví...Nikomu jste neublížil,neukápla ani jedna kapka krve,nikomu nebyl zkřiven jediný vlásek....Spíše si kladu otázku,proč si ti naši slavní "lovci lebek" neodskočili kousek vedle pro pana Koženého?Že by hodně mluvil?

O vydání Koženého se v podstatě nestojí. On byl jen tím medialním konem, který to údajně rozjel. Za nitky však tahali jini, v pozadí. Šlo o obrovské sumy. Jenom namorní plavba, jedna firma, která zcela zmizela ze světa, měla několika miliardovou hodnotu.

30. Adam Morávek, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:01:38 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

Jaroslav Štreit, Valašské Meziříčí

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:44:21 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | +1

Mám rád tyto zločiny proti systém

.....

Systému ? G4S je soukromá firma a pojišťovna také! LLoyd tvoří také mnoho malých akcionářů hlavně důchodců a ti přijdou o peníze ! Takže Procházka neokradl žádný systém ale spoustu normálních lidí kteří vložili své úspory do akcií! Jsem rád že Vás takový lump potěšil. Kdyby tak někdo okradl banku kde máte úspory! Také by jste byl nadšen

31. Karel Vospalej, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:02:35 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

Pane Pokorný tohle byla elegantní loupež bez použití násilí. Každý vtrapa ať už s pistolí pravou nebo maketou je hrouma, kterej zaslouží nejpršnější trest a je jedno kolik ukradne. Neboť ohrožuje někoho na životě a lidskej život za peníze nekoupíš

32. Dušan Richter, Ostrava

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:03:43 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +7

Adam Kuzno, Jemnice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:36:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | -20

Vláda nekrade

Vláda odklání :-)

33. Pavel Branka, Portsmouth

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:03:44 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Jaroslav Hátle, Trutnov

* * *

Pokud se mu podaří usadit se v zemi, se kterou ČR (potažmo EU) nemá smlouvu na vydávání zločinců, tak má vyhráno. Peněz na to má dost (aby takto uspěl).

Zní to logicky, ale na to spolehali jini kadri a došli na to. Bud je unesli nebo prinutili vymenou za nezabiti. Ale i kdyby se mu to povedlo, nema klidnej zivot.

34. Kateřina Bartoňková, Horka nad Moravou

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:04:55 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

Fakt skvělá "bezpečnostní agentura" :D

35. Šárka Kubesová, Opava

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:07:29 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Radek Havel, Plzeň

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:50:19 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | +5

Tlustej Saša ukrad třičtvrtě miliardy přes Promopro a teď ho za odměnu šoupnou do vedení NATO. To bych blil!!!!

...za odmenu šoupnou do vedení NATA,a NATO do Afganistanu,tam se strili ostryma.

36. Rudolf Dušek, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:08:31 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

A před 20 ti lety i později v dobách divoké privatizace stačilo jen zamávat....

37. Jiří Ježek, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:10:49 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

No, celkem čistá práce. Čistější než našich vrchních zlodějů :-)

38. Lukáš Mičák, Horní Měcholupy

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:12:47 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +7

Já mu fandím.Nikomu neublížil a nikoho neohrozil.Poctivou práci si normální člověk na slušný život moc nevydělá a tak si k tomu slušnému životu pomohl takto.Myslím že kdybych měl já nebo někdo jiný takovou možnost tak nejednáme jinak.

39. Petr Sabinis, Gaming

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:13:16 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Správně !! když ty peníze nehlídají jak mají , tak si je franta odvezl , stejně je mají pojištěné. Vláda krade denně miliardy a nic se neděje.

40. Luboš Šedivý, Střeziměř

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:13:59 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +5

Co to je půl mega proti našim politikům. Je vidět, že v malém se krást nemá, protože vás hned chytí, ale v miliardách, to už je jiný kafe. Že páni politici?

41. Oldřich Pokorný, Jimramov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:14:38 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Karel Vospalej, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:02:35 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Pane Pokorný tohle byla elegantní loupež bez použití násilí. Každý vtrapa ať už s pistolí pravou nebo maketou je řouma, kterej zaslouží nejpřísnější trest a je jedno kolik ukradne. Neboť ohrožuje někoho na životě a lidskej život za peníze nekoupíš

Krásný příklad pokrouceného myšlení lidí v dnešní době. :) Grázl je podle mě grázl, ať krade v montérkách nebo v obleku.

42. Adam Morávek, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:15:53 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

Luboš Šedivý, Střeziměř

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:13:59 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Co to je půl mega proti našim politikům. Je vidět, že v malém se krást nemá, protože vás hned chytí, ale v miliardách, to už je jiný kafe. Že páni politici?

.....

Půl mega ? Bylo to skoro 600 mega!

43. Miroslav Kopeček, Brno

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:16:19 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +6

Z globálního hlediska tahle krádež pověsti České republiky nijak neublížila. Na rozdíl od "obyčejné propisovačky".

44. Luboš Šedivý, Střeziměř

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:23:14 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Adam Morávek, Praha řekl(a):

"Luboš Šedivý, Střeziměř

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:13:59 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Co to je půl mega proti našim politikům. Je vidět, že v malém se krást nemá, protože vás hned chytí, ale v miliardách, to už je jiný kafe. Že páni politici?

.....

Půl mega ? Bylo to skoro 600 mega!"

Pane Morávek, není to jedno, přece nebudeme troškařit jestli 500 nebo 600 mega.

45. Michal Čapek, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:23:32 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

9 let za půl miliardy to by sedocela vyplatilo :-)

46. Michal Valenta, Brno

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:23:44 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +7

Adam Kuzno, Jemnice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:36:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | -32

Vláda nekrade

Muehehehehe! teď jste mne rozesmál. Vláda že nekrade?! politici v čele s Kalousem a Nečasem jsou Ti

největší zloději!!! Vláda nejen že krade, ale taky ožebračuje lid a na jejich rukou bude krev lidí, co to díky nim vzdají!!!!!!!!!!!!!!

47. Michal Čapek, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:24:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Luboš Šedivý, Střeziměř

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:23:14 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Adam Morávek, Praha řekl(a):

"Luboš Šedivý, Střeziměř

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:13:59 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Co to je půl mega proti našim politikům. Je vidět, že v malém se krást nemá, protože vás hned chytí, ale v miliardách, to už je jiný kafe. Že páni politici?

.....

Půl mega ? Bylo to skoro 600 mega!"

Pane Morávek, není to jedno, přece nebudeme troškařit jestli 500 nebo 600 mega.-----
-----až na to že půl mega je 0,5miliónů a né 500 :-D :-D

48. Josef Polách, Frýdek-Místek

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:27:55 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

Kvalitně připravená krádež a Procházka si teď válí bobra v Dominiku.Přejme mu to.Dost se nadřel.

49. Alena Mušková, Strakonice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:28:41 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +6

Kdybych na to měla žaludek a nervy,tak kradu taky.-)Jinak v tomhle státě člověk asi nevydělá..

50. Marie Filáková, Vsetín

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:33:06 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

No,kdoví jak to vlastně bylo,článků už bylo napsáno hodně,ale pokaždé jsou jinak formulované.Všem hezký den.

51. Marcel Adámek, Nový Jičín

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:34:39 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Kdo umi umi.

52. Antonín Soldát, Třebenice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:35:28 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Je to frajer! :)

53. Jan Matějka, Plzeň

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:35:45 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

To už je skoro jako Bém nebo Vondra - udělal bych ho ministrem obrany, má na to kvalifikaci a když by to nevyšlo, tak minisrem financí.

54. Michal Klívar, Staré Sedliště

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:36:24 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Pro vládu je půl miliardy jako nic.Ta jede ve větším objemu peněz....)

55. Jan Hamerle, Chýnov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:41:30 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | -2

myní stačí mýt. trafiku.

56. Martin Víšek, Chlumec nad Cidlinou

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:45:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Kdepak je mu asi konec?

57. Josef Turšner, Havířov Město

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:46:32 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +10

Tenhle stát úspěšně přesvědčuje čím dál tím více lidí, že žít se poctivě se NEVYPLÁCÍ a ani v podstatě už nejde.

58. Jaroslav Baník, Broumov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:49:22 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0
Pokorný, Jimramov

Oldřich

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:14:38 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | +3

Karel Vospalej, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:02:35 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Pane Pokorný tohle byla elegantní loupež bez použití násilí. Každý vtrapa ať už s pistolí pravou nebo maketou je řouma, kterej zaslouží nejpřísnější trest a je jedno kolik ukradne. Neboť ohrožuje někoho na životě a lidskej život za peníze nekoupíš

Krásný příklad pokrouceného myšlení lidí v dnešní době. :) Grázl je podle mě grázl, ať kradе v montérkách nebo v obleku.

§§§§§§§§§§§§§§§§

Ano tohle myšlení je skutečně překroucené, ale to je systémem, tedy režimem, který tu vytváří zloděje. Máte pravdu, že grázl je grázl, přesto v tom vidím malinko rozdíl, jestliže někdo ukradne rohlík, protože nemá co do úst, tak to určitě není takový grázl, jako ten co ukradne miliony pro své blaho.

59. Antonín Doubek, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:52:56 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +9

To co ukradl Procházka je zlomek toho co rozkradli po revoluční demokracii!!! A ještě kradou dál, protože vědí, že za zády mají dobré kmotry, že vše zametou pod koberec!!! To komunisti byli proti těmto vládnoucím gaunerům pouhými učedníky!!!

60. Jana Bíbová, Brandýs nad Labem

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:53:21 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Jan Hamerle, Chýnov

myní stačí mýt. trafik.

=====

myslíte jako mýt a nebo mít..to jsou dva pojmy:DD

61. Jakub Krejsek, Prostějov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:53:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Realitou, je, že pokud ty prachy a pana Procházku nenajdou. Budou doufat, že jim ho najde Čermák až půjde z vězení. Takže pane Čermáku asi to budete muset nejenom 9 let vydržet a moc nekecat, ale ještě po propuštění se budete muset umět sqěle ztratit a to bude problém. Pokud se toto podaří, je vám svět malý a peníze si možná i užijete. Pro srovnání prodavačka v supermarketu za těch 9 let nic nevydělá a bude si dost často připadat hůř než vy v kriminále.-))Takže hlavně používat rozum a nebýt chamtivý. Na chamtivost dojely asi i dokonalejší zločiny.-))))

62. Jaroslava Váňová, Kladno

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:00:28 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Měli kluci odvahu,nikomu neublížili,ze státního nekradli,tak ať si to užijou :-)

63. Jan Hamerle, Chýnov

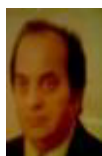
Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:02:16 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

aby mě meblokli.

64. Jan Hamerle, Chýnov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:03:30 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | -1

kdo má možnost,co by ne.

65. Jaroslav Baník, Broumov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:03:56 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +2

Bíbová, Brandýs nad Labem

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 12:53:21 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | 0

Jan Hamerle, Chýnov

myní stačí mýt. trafikku.

=====

myslíte jako mýt a nebo mít..to jsou dva pojmy:DD

I trafikku je třeba občas mýt.

66. Jan Hamerle, Chýnov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:05:20 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

snad ho nechytí.lumpů máme stále dost.

67. Josef Syrový, Plzeň

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:09:15 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

Adam Kuzno, Jemnice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:36:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | -70

Vláda nekrade

.....

Chybí dodat jedno slůvko, ale nechci být bloknut jako včera za poznámku o rozhovoru šneka s paviánem.

68. René Jakab, Krmelín

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:12:03 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Adam Kuzno, Jemnice

Vláda nekrade

Už nemá co!!!

69. Ladik Pipota, Dolní Bousov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:14:03 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

70. Roman Skalický, Brno

540 milionů? No, to je pro naše vládní politiky tak dávka na tři týdny a "lovci lebek" nikde!

XX

[illegible]

74. Helena Veverková, Zlín

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:33:11 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +6

Pro me je pan Prochazka borec.Narozdil od PCR , ktera ho nebyla shopna vypatrat.To ten chudak Kotrous si rika o uplatky a vymlouva se na tehotnou dceru a nemocnou matku.Jediny v teto zemi kdo ma takovy problem.Ubozak.

75. Pavel Danko, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:38:52 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +2

Půl miliardy se už někde naškrábe. Třeba to zamáznou vydrídušské pojišťovny. Tady bychom si na takové krádeže už měli zvyknout. Nakradlo se tu tolik a ty peníze ani nebyly pojištěné a nikdo s tím nic extra nedělal...

76. Vlastimil Švejda, Jihlava

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:39:28 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +5

V jednoduchosti je krása. Bez násilí, bez krve, jednoduše a účelně :-)

77. Marcel Blažek, Nová Paka

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:43:05 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Jakékoliv krádeže samozřejmě neschvaluji. Ale na druhou stranu musím ocenit jednoduchost, žádné použití násilí.Potrestat by zasloužila i firma, která tvrdí, že je "Světová jednička v poskytování bezpečnostních řešení" - viz. jejich web a přitom tam mají nehorázný bordel.

78. Vojtěch Prais, Františkovy Lázně

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:43:19 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Martin Sečkař řekl(a):

"Tak to je neskutečnej amatérismus, asi by měli hnát k zodpovědnosti své bezpečnostní šéfy! Před pár lety jsem pracoval coby vrátný v Chebském masokombinátu. Neměli jsme kameru, ani počítač. Jen obyčejné knihy jízdy. A NEEXISTOVALO, abychom nemohli dohledat, KDO, KDY a JAKÝM autem jel. Znali jsme "svá" auta a to jak nákladní, tak i osobní. Cizí vozidlo se nedostalo do prostoru podniku."

Můj děda (nějaký Zdeněk) tam prý kdysi ukradl nějaké maso, toho někdo usvědčil? :-)

79. Vojtěch Prais, Františkovy Lázně

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:45:35 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Rádio Egrensis, Písničky na přání, 6.11.:

Někdo řekl(a):

"Ahoj,

zahraj zlodějovi, co mi před týdnem ukradl kolo. Přeji štěstí a mnoho najetých kilometrů."

Tady by to mohli udělat stejně :-D

80. Svatopluk Chlápek, Krnov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 13:57:02 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Státní dluh tvoří většinou zlodějny, tunely, lumpárny všeho druhu. Přesto nám pan ing.Kalousek poslal jakési složenky...

81. Petr Novák, Vodňany

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:01:35 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

Jméno Příjmení řekl(a):

"Adam Kuzno, Jemnice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:36:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | -96

Vláda nekrade"

Po přečtení vašeho příspěvku jsem si vzpomněl na legendární pořad Vtipnější vyhrává. U mě jste jasný vítěz.

82. Jiří Engliš, Opava

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:06:08 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +2

Adam Kuzno, Jemnice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:36:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | -99

Vláda nekrade

oooooooooooooooooooooooooooo

Ano , máte pravdu. Vláda totiž jen odklání :-)

83. Ondřej Kronka, Kladno

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:07:15 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Takovým lidem, co ukradnou velký prachy a nikomu neublíží já fandim!

84. Petr Novák, Vodňany

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:13:26 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Jméno Příjmení řekl(a):

"Ondřej Kronka, Kladno

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:07:15 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | -1

Takovým lidem, co ukradnou velký prachy a nikomu neublíží já fandim!"

Takže pokud někdo někoho zavraždí, ale rychle a bezbolestně, také mu fandíte ? Je to ve stejné rovnici s vaším příspěvkem.

Napsal jste pěknou hloupost. Schvalovat zlodějiny, to musí být panečku morálka.

85. Antonín Novák, Třebíč

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:18:19 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +3

A co pan Vondra ten dostane ještě metál ne.

86. Tomáš Zeman, Strašice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:35:14 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

9 let za 270 milionů? Při dobrým chování ho možná pustí za 4,5 a pokud prachy dobře schoval, to se bude mít chlapec fajn.

Pokud mi stát zaplatí, tak já se nechám zavřít i dobrovolně. A budu levnější, řekněme třeba za 20 mega za rok na 5 let?

87. Roman Icha, Rýmařov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:35:28 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Petr Beran, Ledce

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:39:33 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | +48

Takže i kdyby si to měl odsedět, tak si ročně přijde na 55 milionů, kdo tohle umí za rok vydělat?

S váma bych nechtěl mít nějaké kšefty. Že byli minimálně dva vás zjevně nezajímá :-)

88. Miroslav Michal, Plzeň

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:38:55 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +2

Když jsou chlapci šikovní tak co. Vláda a ostatní nohsledové nakradou mnohem víc.

89. Václav Kortun, České Budějovice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:40:57 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Martin Sečkař, Cheb

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:48:56 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | +30

Tak to je neskutečnej amatérismus, asi by měli hnát k zodpovědnosti své bezpečnostní šéfy! Před pár lety jsem pracoval coby vrátný v Chebském masokombinátu. Neměli jsme kameru, ani počítač. Jen obyčejné knihy jízdy. A NEEXISTOVALO, abychom nemohli dohledat, KDO, KDY a JAKÝM autem jel. Znali jsme "svá" auta a to jak nákladní, tak i osobní. Cizí vozidlo se nedostalo do prostoru podniku.

Ale maso jste tenkrát kradli všichni že ano?

90. Roman Hlotan, ValMez

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:41:21 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +4

Devět let za půl miliardy? S nadějí za puštění na podmínku za dobrý chování...hmmm...nemáte někdo doma odstavenou starou dodávku ? :D jdu do toho !!! :D

91. Jaromír Karský, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:49:41 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

je to nestandardní krádež. zdaleka ne největší. proto tolik hluku.

92. Richard Hejkal, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:50:04 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Za ty prachy bych se i neschovaval 4,5 roku a je ze me Prachac

93. Jaromír Karský, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:51:29 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Miroslav Michal, Plzeň

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:38:55 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | +2

Když jsou chlapci šikovní tak co. Vláda a ostatní nohsledové nakradou mnohem víc.

ale tam se to předpokládá. jak řekl schwarzenberg, provize 10% je normálka v celé eu.

94. Vojtěch Prais, Františkovy Lázně

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:51:54 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Petr Novák řekl(a):

"Schvalovat zlodějiny, to musí být panečku morálka."

Já jsem to pochopil tak, že schvaluje ne krádež, ale to, že ji dotyčný umí provést, aniž by komukoliv ublížil nebo se o to pokusil, což se dnes moc často nestává. Také se mi líbí způsob provedení té krádeže.

95. Karel Drlík, Kopřivnice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:52:23 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

A že ještě nikoho nenapadlo uveřejnit v Dominikánské republice jeho fotku a slíbit za informace menší odměnu. Tu odměnu bych dal podle úsilí, žádné astronomické částky. Vypadá to že poškodil ty kteří moc daně neplatí a vše vyvázejí do ciziny.

96. Jaromír Karský, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:53:51 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Adam Kuzno, Jemnice

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 11:36:34 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | [Nahlásit](#) | -114

Vláda nekrade

--

no ano. má na to lidi.

97. Vojtěch Prais, Františkovy Lázně

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 14:55:24 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | 0

Protože "vláda" je abstraktní pojem, nic krást nemůže, ale lidé, co ji zajišťují, už ano.

98. Jan Bulka, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 15:27:31 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

Promopro bylo taky zhruba půl miliardy.Minimálně těch 9 let by Klausův generál měl dostat taky.Plus zabavení celého majetku a ne mu dlaždit cestu do zahraničních služeb nebo do NATO.

99. Rudolf Procházka, Tachov

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 16:28:35 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +1

No František Procházka pouze kopíroval naše vládní činitele.Na druhou stranu je až udivující s jakou lehkostí a jednoduchou lestí se mu podařilo ukrást takový balík.Bez jakéhokoliv obdivu k této zlodějně je tedy Rath s krabicí pouhý amatér a příštipkář.A opačně je zas Procházka příštipkář proti některým bývalým i současným vládním elitám.

100. Ivana Volosová, Praha

Čtvrtek, 29.listopadu 2012, 17:57:20 | [Souhlasím](#) | [Nesouhlasím](#) | +2

A od té doby už musí mít strážný certifikát,že je způsobilý ochrany.Vrátný jen pouští,a toho využil Franta Procházka,té díry v legislativě.Ale určitě měl v kalhotách,to je jasný.Je to stejně vodvaz,že do toho šel.Musel to mít promyšlený do posledního puntíku.Takovej dobrej americkej scénář,film by to byl dobrej.Já mu fandím,ale nemá lehké spaní,což mu nezávidím.Mít pořád strach,že ho lapí spravedlnost.Inu osud novodobého desperáta.Hombre amigo

Zdroj:<http://www.novinky.cz/diskuse?id=300239&articleId=/krimi/286228-ke-kradezi-pul-miliardy-stacila-pred-peti-lety-nalepka-na-auto-vratny-jen-zamaval.html§ionId=3&page=2>

Cit. 2012-11-29

